

**Plan Territorial de Protección Civil da
Comunidade Autónoma de Galicia
(PLATERGA)**

<i>Exposición de motivos.</i>	5
<i>Capítulo I</i>	6
<i>Definición, obxectivos e marco legal</i>	6
1.1. Introducción.	6
1.2. Definición.	7
1.3. Carácter do plan.	7
1.4. Obxectivos.	8
1.5. Antecedentes e marco legal.	9
1.6. Glosario de termos.	10
<i>Capítulo II</i>	12
<i>Ámbito xeográfico. Identificación de riscos da Comunidade Autónoma de Galicia</i>	12
2.1. Ámbito xeográfico.	12
2.1.1. Situación.	12
2.1.2. Clima.	13
2.1.3. Bacías fluviais de Galicia.	14
2.1.4. Litoral e rías.	18
2.1.5. Superficies de aplanamento.	19
2.1.6. Depresións tectónicas.	20
2.1.7. Serras.	20
2.1.8. Vales.	21
2.2. Identificación de riscos na Comunidade Autónoma de Galicia.	22
2.2.1. Riscos naturais.	22
2.2.2. Riscos inducidos polo home.	23

2.2.3. Interconexión de riscos.	24
Capítulo III	25
Estructura, organización e funcións	25
3.1. Esquema xeral da estrutura organizativa.	25
3.2. Director do plan.	27
3.3. Niveis de actuación do plan. Interfase.	28
3.4. Comité asesor.	31
3.5. Gabinete de información.	31
3.6. Grupos de acción.	32
3.6.1. Grupo de intervención.	33
3.6.2. Grupo sanitario.	34
3.6.3. Grupo de transmisións.	37
3.6.4. Grupo de seguridade.	39
3.6.5. Grupo loxístico.	40
3.6.6. Grupo de rehabilitación de servizos públicos.	42
Capítulo IV	44
Coordinación operativa e medios de comunicación	44
4. Coordinación operativa e medios de comunicación	44
4.1. Centro de coordinación operativo (Cecop).	45
4.2. Posto de Mando Avanzado (Pma).	46
4.3. Sala de control de operativos (Sacop).	46
4.4. Centro de Transmisións (Cetra).	47
4.5. Centro de Información (Cin).	47
4.6. Autoridades ás que é necesario comunicarlle -los sucesos.	48
4.7. Mecanismos de información á poboación afectada e ó público en xeral.	48
Capítulo V	48
Operatividade	48

5. Operatividade	48
5.1. Situación de alerta.	49
5.2. Niveis de actuación.	50
5.2.1. Nivel 0.	51
5.2.2. Nivel 1.	51
5.2.3. Nivel 2.	51
5.2.4. Nivel 3.	52
5.3. Procedementos operativos.	52
5.4. Interfase co Plan de Emerxencia Municipal.	54
5.5. Medidas de protección.	54
5.5.1. Á poboación. Procedementos operativos.	55
5.5.2. De bens.	57
5.5.3. Valoración de danos.	58
5.5.4. Determinación de medidas reparadoras.	58
Capítulo VI	61
Catálogo de medios e recursos	61
6.1. Introducción.	61
6.2. Contido do catálogo.	62
6.3. Tarefas de catalogación. Administracións que deben cataloga-los seus recursos.	63
6.4. Informatización.	63
6.5. Soporte e utilización.	64
6.6. Directrices para a súa elaboración e actualización.	64
Capítulo VII	65
Implantación e mantemento da operatividade do plan territorial	65
7. Mantemento da operatividade do plan territorial	65
7.1. Comprobacións periódicas.	65
7.2. Programas de exercicios de adestramento dos grupos de acción.	66
7.3. Definición e normalización de simulacros.	66

7.3.1. Xeneralidades.	66
7.3.2. Periodicidade.	67
7.3.3. Preparación e desenvolvemento.	67
7.3.4. Avaliación.	69
7.4. Información a poboación.	69
7.5. Medidas básicas de autoprotección persoal.	70
7.6. Programas de información e capacitación do plans e actuación municipal.	71
Capítulo VIII	71
<i>Directrices para a planificación a nivel local</i>	71
8.1. Esquema do desenvolvemento do plan de emerxencia.	72
8.2. Xuntas locais de Protección Civil.	75
8.3. Aprobación e homologación dos plans de emerxencia.	75
ANEXO II	76
ANEXO III	79
ANEXO IV	84
ANEXO V	84

Exposición de motivos.

A norma básica de protección civil prevista no artigo 8 da Lei 2/1985, do 21 de xaneiro, aprobada en outubro de 1991 pola Comisión Nacional de Protección Civil, e publicada no BOE do 1 de maio de 1992 (R.D. 407/1992, do 24 de abril), constitúe o marco fundamental para a integración dos plans de protección civil nun conxunto operativo e susceptible dunha rápida aplicación; determina o contido do que debe planificarse, establece os criterios xerais a que debe acomodarse esta planificación para conseguirla coordinación necesaria entre as distintas administracións públicas e define os ámbitos nos que se exercerán as responsabilidades e competencias das diferentes administracións públicas en materia de protección civil.

Neste marco, o Plan Territorial de Protección Civil da Comunidade Autónoma de Galicia, constitúe a previsión do marco orgánico-funcional e dos recursos humanos e materiais necesarios para a protección de persoas e bens no caso de grave risco colectivo, catástrofe ou calamidade pública.

O Plan Territorial de Protección Civil da Comunidade Autónoma de Galicia (Platerga), a partir da súa configuración como plan director, fixa o marco organizativo xeral en relación co seu correspondente ámbito territorial, de maneira que permite a integración dos plans territoriais de ámbito inferior, ó defini-los elementos esenciais e permanentes do proceso de planificación e establecer directrices para a planificación de ámbito legal.

En cumprimento da normativa vixente, a Comisión Galega de Protección Civil, con data do 21 de xuño de 1994, acordou emitir informe favorable sobre el. O Consello da Xunta de Galicia, na súa reunión do día 14 de xuño de 1994, aprobou o Plan Territorial de Protección Civil da Comunidade Autónoma de Galicia (Platerga) e Comisión Nacional de Protección Civil, na súa reunión do 30 de setembro de 1994, homologou.

O Plan Territorial de Protección Civil da Comunidade Autónoma de Galicia (Platerga) ten o carácter de plan director, de conformidade coa previsión contida no punto 3.2º do Real decreto 407/1992, do 24 de abril, polo que se aproba a norma básica de protección civil.

Capítulo I

Definición, obxectivos e marco legal

1.1. Introducción.

Durante aproximadamente dúas décadas, a partir dos anos sesenta, a Administración xeral do Estado asume a totalidade das competencias en materia de protección civil, tendo para chegar ó conxunto da poboación, os concellos, sobre todo aqueles que polo seu tamaño, a contía da poboación ou a problemática de risco demanden ou precisen unha maior atención.

Na década dos oitenta, coa implantación e o desenvolvemento do Estado das autonomías, estas comezan a asumir responsabilidades en materia de protección civil, pero dunha maneira desigual e sen unha normativa clara que defina o límite delas.

Créanse así organismos, con distintos rango e categoría en cada Comunidade Autónoma, que asumen as responsabilidades en materia de protección civil.

Na Comunidade Autónoma de Galicia, no ano 1986, créase unha unidade administrativa, con rango de subdirección xeral, que coordina a protección civil; no ano 1990 elévase esta ó rango de secretaría xeral, con dependencia directa do presidente da Xunta de Galicia, pasando no ano 1997 á situación actual como Dirección Xeral de Protección Civil, dentro da estrutura orgánica da Consellería de Xustiza, Interior e Relacións Laborais.

A Dirección Xeral de Protección Civil é, polo tanto, o organismo encargado de xestionar en Galicia as competencias que a Xunta de Galicia ten en materia de protección civil.

Desde a súa creación, este órgano vén acumulando a experiencia derivada das súas actuacións fronte ás emerxencias que tiveron lugar na Comunidade Autónoma de Galicia.

Igualmente, adquiriu experiencia en planificación, xa que a Dirección Xeral de Protección Civil elaborou diferentes plans sectoriais e específicos. Entre os plans sectoriais indícanse os plans de emerxencia exterior de industrias químicas, afectadas polo R.D. 1254/1999, do 16 de xullo, polo que se aproban medidas de control dos riscos inherentes ós accidentes nos que interveñan substancias perigosas: Plan de Transporte de Mercadorías Perigosas; Plan de Protección Civil ante o Risco de Inundacións en Galicia e Plan de Protección Civil de Riscos en Incendios Forestais. E entre os plans específicos, os de salvamento en praias, temporais, secas, emerxencias en nevaradas e autoprotección entre outros.

Entre os recursos humanos de que dispón a Dirección Xeral de Protección Civil está o persoal adscrito ó Servicio de Planificación, e os técnicos de protección civil con experiencia en planificación e intervención en diferentes áreas, que prestan os seus servicios tanto nos servicios centrais coma nos catro servicios provinciais: isto permitiu facer fronte á tarefa de elaborar e redacta-lo Plan Territorial de Protección Civil da Comunidade Autónoma de Galicia, en diante denominado Platerga.

O Platerga é un documento técnico, na elaboración e redacción participou todo o persoal da Dirección Xeral de Protección Civil, coa achega das experiencias e os coñecementos nas áreas da súa competencia.

A estrutura do Platerga permite dispoñer do marco no que deberán integrarse tódolos plans territoriais de ámbito inferior, así como os plans sectoriais e específicos da Comunidade Autónoma galega, e, pola súa banda, establece-lo esquema da axeitada coordinación para que o plan territorial poida integrarse e ser operativo cando estea presente o interese nacional.

A Comunidade Autónoma de Galicia ten catro provincias e trescentos quince concellos, que constitúen o marco xeográfico do Platerga.

En consecuencia, a Comunidade Autónoma de Galicia, en virtude das súas competencias elaborou este plan.

1.2. Definición.

O Platerga é o instrumento de carácter técnico que comprende un conxunto de normas, plans sectoriais, plans específicos e procedementos de actuación que constitúen o sistema e dispositivo de resposta das administracións públicas fronte a calquera situación de emerxencia que se produza no ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia.

Para a elaboración do Platerga tivéronse en conta os criterios e directrices da norma básica de protección civil, para que poida homologarse e, se é o caso, integrarse noutros plans de ámbito superior.

Así mesmo, establécense os criterios e as directrices que permitan integrar nel os plans de ámbito inferior da Comunidade Autónoma de Galicia, tales como os de ámbito local (municipais, comarcais) ou de ámbito provincial.

1.3. Carácter do plan.

O Platerga ten o carácter de plan director, establecendo o marco organizativo xeral, en relación co seu correspondente ámbito territorial, local ou provincial, co fin de:

- a) Defini-las bases e os criterios da planificación.
- b) Establece-las directrices para a planificación territorial nos distintos niveis.
- c) Proporciona-los mecanismos e sistemas para a integración e articulación dos plans da Administración local de Galicia, dos plans especiais que determina a norma básica de protección civil, e doutros plans que realice a propia Comunidade Autónoma de Galicia.
- d) Determina-lo programa de implantación, mantemento e actualización do Platerga.

Os plans de ámbito inferior ó Platerga, para integrarse neste, deberán ser aprobados ou homologados, se é o caso, polo órgano competente que regulamentariamente se determine, e publicada a aprobación ou homologación no Diario Oficial de Galicia.

Ó se-lo Platerga un plan director, tódolos plans de protección civil non recollidos na norma básica de protección civil e de ámbito territorial non superior á Comunidade Autónoma de Galicia, quedarán integrados no Platerga.

A estrutura e o contido mínimo que deban conter estes plans axustaranse ó Platerga.

1.4. Obxectivos.

O obxectivo do Platerga é planifica-las actuacións co fin de poder dar unha resposta rápida e eficaz ante calquera emerxencia que se presente, no ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia, como consecuencia dos riscos identificados neste plan.

Co Platerga preténdese que as actuacións ante as emerxencias non sexan froito da improvisación, senón que as ditas actuacións estean perfectamente planificadas e coordinadas.

Ademáis deste obxectivo xeral, indícanse como obxectivos específicos os seguintes:

- Planifica-lo dispositivo necesario de intervencións en situacións de emerxencia e establece-la axeitada coordinación de tódolos servizos públicos e privados chamados a intervir.
- Planificar e establece-lo esquema da adecuada coordinación para, se é o caso, a integración doutros plans de ámbito inferior no Platerga.
- Establece-lo marco no que deberán integrarse tódolos plans especiais e sectoriais da Comunidade Autónoma de Galicia.

- Permite-la súa integración, no caso de que se produza a declaración de interese nacional noutros plans de ámbito superior.
- Establece-las directrices para a planificación de ámbito local.
- Establecer e coordina-las accións de axuda e apoio doutras administracións públicas durante a emerxencia.
- A organización e operatividade que se establece no Platerga permite dispor da capacidade suficiente para:
- Axudar nos plans de ámbito local (municipais e comarcais) ou de ámbito provincial.
- Establecer e coordina-las axudas que se acaden doutras administracións públicas.

1.5. Antecedentes e marco legal.

Coa aprobación do texto da norma básica de protección civil clarificáronse e determináronse as competencias das distintas administracións públicas en materia de protección civil.

A norma básica de protección civil aprobouse o 24 de abril de 1992, polo Real decreto 407/1992, publicado no BOE do 1 de maio de 1992.

En virtude da dita disposición e tendo tamén en conta a Lei 2/1985, do 21 de xaneiro, sobre protección civil, redáctase o Platerga como un instrumento no que se determina a estrutura xerárquica e funcional dos organismos chamados a intervir, establecéndose o sistema de coordinación dos medios e recursos utilizables tanto públicos como privados, para a prevención e actuación ante situacións de risco, definindo as condicións que caracterizan cada nivel de gravidade e os mecanismos de integración dos distintos plans nos de ámbito superior.

O marco legal deste plan queda constituído por:

- Constitución española.
- Estatuto de autonomía de Galicia.
- Lei 2/1985, do 21 de xaneiro, sobre protección civil.
- Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases de réxime local.
- Lei 5/1997, do 22 de xullo, da Administración local de Galicia.
- Decreto 351/1997, do 10 de decembro, polo que se establece a estrutura orgánica da Xunta de Galicia e os departamentos desta.
- Real decreto 407/1992, do 24 de abril, polo que se aproba a norma básica de protección civil.

- Real decreto 1254/1999 polo que se aproban medidas de control de riscos inherentes ós accidentes nos que interveñen substancias perigosas.
- Directriz básica para a elaboración e homologación dos plans especiais do sector químico. Resolución do 30 de xaneiro de 1991.
- Decreto 227/1998, do 10 de xullo, polo que se establece a estrutura orgánica da Consellería de Xustiza, Interior e Relacións Laborais.
- Directriz básica de planificación de protección civil de emerxencias por incendios forestais. Orde do 2 de abril de 1993.
- Directriz básica de transportes de mercadorías perigosas.
- Directriz básica de inundacións.
- Directriz básica de risco sísmico.

1.6. Glosario de termos.

Para efectos do Platerga, empréganse os seguintes termos:

Alarma: detección e aviso dun perigo.

Alerta: aumento de atención ou vixilancia.

Cartografía oficial: a realizada con suxeición ás prescricións da Lei 7/1986, de ordenación da cartografía, polas administracións públicas, baixo a súa dirección e control.

Cecop-Galicia: Central de Coordinación para Operativos da Comunidade Autónoma de Galicia.

Cecop: Centro de Coordinación Operativo. Está composto polo comité de dirección, comité asesor e os medios técnicos do Cetra, Sacop e o Cin.

Cecopal: Centro de Coordinación Operativo Municipal

Cecopi: Centro de Coordinación Operativo Integrado.

Cetra: Centro de Transmisións.

Cin: Centro de Información.

Comisión Galega de Protección Civil: órgano colexiado de coordinación en materia de protección civil.

Comité Autonómico de Coordinación Operativa de Protección Civil da Xunta de Galicia: órgano asesor do director do Platerga.

Comité Provincial de Coordinación Operativa de Protección Civil da Xunta de Galicia: órgano asesor do director do Platerga no nivel 1.

CPTOPV: Consellería de Política Territorial, Obras Públicas e Vivenda.

Director técnico: persoa que avalía, dirixe e coordina tecnicamente a emerxencia.

Dispositivo: conxunto de actuacións encamiñadas a dar resposta diante dunha emerxencia.

Emerxencia: situación na que o risco se materializa en accidente e é necesario dar resposta axeitada coa intervención de medios e recursos.

Interfase: interconexións de dous plans.

Mobilización: conxunto de operacións para a activación de medios, recursos e servizos dos diferentes grupos de acción recollidos no Platerga.

Nivel: fase de actuación.

Operativo: conxunto de actuacións programadas ante un feito coñecido de antemán.

PAM: Plan de Actuación Municipal.

PEMU: Plan de Emerxencia Municipal.

Plan de Protección Civil: conxunto de normas de actuación perante unha emerxencia.

Platerga: Plan Territorial de Protección Civil da Comunidade Autónoma de Galicia.

Posto de Mando Avanzado (PMA): posto de dirección técnica das accións de control e seguimento da emerxencia in situ.

Punto negro: zona ou lugar que, pola reiteración de accidentes, presenta un alto risco.

Rede de comunicacións: conxunto de medios de telecomunicacións, radioelétricos e por cable que permiten o enlace entre os Cecops, centrais de comunicacións e/ou operativos, posto de mando avanzado e postos fixos e móbiles, incluídos medios terrestres, marítimos e aéreos; e, en xeral, de canto elemento interveña no Platerga.

Risco: fenómeno ou suceso de orixe natural ou xerado pola actividade humana non desexado que pode producir danos a persoas, bens ou contorno ambiental.

Sacop: Sala de Control de Operativos.

Sergas: Servicio Galego de Saúde.

112-SOS-Galicia: central de atención de chamadas de urxencias e emerxencias.

Xunta Local de Protección Civil: Comité Asesor de Protección Civil a nivel local.

Capítulo II

Ámbito xeográfico. Identificación de riscos da Comunidade Autónoma de Galicia

2.1. Ámbito xeográfico.

Galicia experimentou durante o plioceno unha gran elevación xeolóxica. Un alzamento non continuo, fragmentario, desigual, que deu lugar a que o vello macizo galego experimentase moitas fracturas, fendéndose en moitos bloques que darían lugar á peculiar morfoloxía descontinua da topografía. O modelado da superficie xeográfica galega presenta unha gran variedade de formas e altitudes. Estas características morfolóxicas actuaron constantemente como un factor condicionante do particular sistema de poboamento galego, que desde sempre se distribuíu en pequenos núcleos dispersos que se adaptaron ós distintos ámbitos da realidade xeográfica galega. O condicionamento do medio natural empuxou sempre á dispersión da poboación en pequenos núcleos.

A realidade xeográfica presenta outra característica igualmente condicionante e que exerceu influencia constante. Galicia, pola súa cara oriental, presenta unha liña de cordais vigorosos que tenden a illala do interior da península, e pola súa cara occidental Galicia está aberta e volta cara ó mar. Estes dous trazos da configuración xeográfica deron lugar a dúas formas de vida distintas, unha baseada no mar, mariñeira e outra interior, rural, campesiña.

Na actualidade fálase dun eixe atlántico, que comprende a zona costeira das provincias da Coruña e Pontevedra, onde se atopa case a metade da poboación galega.

2.1.1. Situación.

Co norte de Portugal ata o río Douro, Galicia é unha soa rexión natural claramente definida polos seus caracteres xeolóxicos e xeográficos. Mesmo se pode considerar ampliada esta rexión natural por parte do territorio asturiano, ó oeste da serra do Rañadoiro (de constitución semellante á galega), e polo país de transición do Bierzo, que ofrece nos seus vales e montañas trazos do solo e ambiente que se asemellan en boa parte ós de Galicia.

A organización político-administrativa vixente obriga, nembargantes, a considerar Galicia comprendendo estrictamente o territorio das catro provincias da Coruña, Lugo, Ourense e Pontevedra, e así aparece encadrada polos paralelos de 41° 50' (confluencia do Támega co río do Porto en Feces) e 43° 47' 25" de latitude norte (Estaca de Bares) e os meridianos de 9° 18' 18" (cabo Touriñán) e de 6° 51' lonxitude oeste de Greenwich (cuña da serra do Eixe xunto ós confíns das provincias de Zamora, León e Ourense).

Galicia limita ó norte co mar Cantábrico e o océano Atlántico, e acordouse que a súa divisoria sexa o cabo de Estaca de Bares; ó oeste co Atlántico; ó sur co curso do Miño e a raia seca de Portugal; e ó leste con Asturias e as provincias de León e Zamora.

A extensión superficial de Galicia cífrase en 29.154 km, repartida así entre as catro provincias: A Coruña, 7.903; Lugo, 9.881; Ourense, 6.979; e Pontevedra, 4.391 km respectivamente.

Galicia representa, pola súa extensión, o 5,78% da superficie total de España.

A poboación en Galicia é de 2.718.519 habitantes repartidos da seguinte maneira nas catro provincias galegas: A Coruña 1.092.191, Lugo 381.973, Ourense 350.885, e Pontevedra 893.470 (censo de poboación e vivendas, 1991. Instituto Galego de Estatística. Xunta de Galicia).

2.1.2. Clima.

A inclinación do eixe terrestre é a causante das estacións, que goberna os fenómenos meteorolóxicos. Pódese considera-la latitude dun lugar como o factor predominante do seu clima. Á parte da latitude como factor astronómico, débense considerar outras como as masas de aire, os ventos dominantes, o relevo, a altitude, a distancia ó mar, e as correntes mariñas.

O tratar de estudia-lo clima de Galicia, resulta necesario analiza-la influencia dalgún destes factores.

A. A masa de aire.

Galicia, pola súa latitude entre os 42 e 44 graos, está case equidistante do Polo Norte e do Ecuador e atópase situada en plena zona temperada; queda inmersa predominantemente na masa tropical marítima, quente e húmida; xeralmente baixo a influencia estabilizadora do anticiclón dos Azores, con pasaxeiros embates das masas frías fronteirizas formadas polo aire polar marítimo e polar continental cando, pola acción da fronte polar suplantán en Galicia o aire tropical marítimo. Estas invasións de aire frío, especialmente de aire polar continental, protagonizan en Galicia as vagas de frío e a secuela das nevaradas que se producen nas zonas altas.

B. Ventos dominantes.

Galicia inclúese no cinto dos oestes, ventos de orixe marítima, temperados e húmidos, véndose afectada de modo bastante regular, excepto no verán, polos sistemas nubosos que, procedentes do Atlántico, son arrastrados por estas correntes de compoñente oeste, especialmente no outono e inverno, producindo un tempo moi característico; co paso de sucesivas borrascas e o seu cortexo de fronteas cálidas e frías acompañadas de frecuentes xiros de vento do sur e suroeste ó noroeste, e xenerosas precipitacións que lle dan a Galicia xusta fama de país de gran riqueza hídrica.

No verán prodúcese un desprazamento dos cintos de vento e, en consecuencia, os dos oestes desprázanse máis ó norte e Galicia queda baixo o dominio das calmas subtropicais. Paralelamente, o anticiclón dos Azores desprázase e esténdese cara ó oeste cortándolle-lo paso ás borrascas atlánticas que se desprazan máis ó norte. Os ventos son nesta época febles, en xeral, e están moi influídos por particularidades locais predominando os de compoñente noroeste, norte e nordés.

C. Influencia do relevo.

Galicia ten unha complicada xeografía e orografía de vales, mesetas, montes e outros accidentes no relevo. A altitude descende desde as altas serras do leste e do sueste, que separan Galicia da depresión do río Douro, ata o mar, rompendo esta tendencia xeral os cordais setentrionais da divisoria cantábrica e os interiores que separan as augas do Miño dos demais ríos atlánticos.

Polo seu interese climático cómpre destaca-lo favorable que resulta, para as precipitacións, a elevación das costas, precisamente do oeste cara ó leste. Como accidentes xeográficos notables hai que cita-la maior parte da provincia de Lugo e do noroeste da de Ourense, coas depresións de Lugo, Sarria, Monforte de Lemos, Ourense, Quiroga e Valdeorras, con grande influencia no seu clima.

2.1.3. Bacías fluviais de Galicia.

En Galicia a gama de formas do seu relevo é moi ampla. Resumindo, enuméranse cinco grandes unidades morfolóxicas: o litoral, as superficies de aplanamento, as depresións tectónicas, as cordais e, como nexos de unión entre elas, os vales fluviais.

A) As bacías da vertente Cantábrica.

- A bacía do río Navia (sector galego).
- A bacía do río Eo (sector galego).
- A bacía do río Masma.
- A bacía do río Ouro.
- A bacía do río Landro.

- A bacía do río Sor.
- A bacía do río Mera.

B) As bacías do arco Ártabro e Fisterrán.

- A bacía do río Grande de Xubia.
- A bacía do río Eume.
- A bacía do río Mandeo.
- A bacía do río Mero.
- A bacía do río Anllóns.
- A bacía do río Grande.
- A bacía do río Castro.

C) As bacías das Rías Baixas.

- A bacía do río Xallas.
- A bacía do río Tambre.
- Os ríos do Barbanza.
- A bacía do río Ulla.
- A bacía do río Umia.
- A bacía do río Lérez.
- A bacía do río Verdugo-Oitavén.
- A bacía do río Miñor.

D) A bacía do río Miño.

- Río Miño (do nacemento a Lugo).
- Río Miño (de Lugo ós Peares).
- Río Sil.
- Río Miño (dos Peáres a Frieira).
- Río Miño (de Frieira á desembocadura).

E) Os ríos meridionais da bacía do Douro.

- A bacía do río Limia.
- A bacía do río Támega.

- A bacía do río Mente.

As bacías da Comunidade Autónoma que constitúen o mapa de riscos potenciais considerando o estudio das inundacións históricas son os que se indican a seguir:

A) A bacía Galicia Costa.

- As zonas ribeiregas do Masma entre os termos municipais de Mondoñedo e Santo André de Masma.
- As dúas ribeiras do Landro, desde o seu nacemento ata a súa desembocadura na ría de Viveiro.
- As dúas marxes do curso do Sor.
- O curso medio do Eume entre o encoro da Ribeira e o encoro do Eume.
- Ámbalas marxes do río Eume, no tramo comprendido entre o encoro do mesmo nome e súa desembocadura no océano Atlántico.
- A zona da ría do Ferrol que comprende, ademais do contorno da cidade do Ferrol, o termo municipal de Neda no río Belelle.
- Ámbalas marxes do curso baixo do río Mandeo, incluíndo o termo municipal de Betanzos na súa desembocadura na ría do mesmo nome.
- As dúas marxes do curso baixo do Mero, desde o termo municipal de Cambre ata súa desembocadura na Coruña.
- Ámbalas dúas ribeiras do curso do Seixedo desde augas abaixo do encoro do Rosadoiro ata súa desembocadura no océano Atlántico.
- As zonas ribeiregas do Anllóns ó seu paso polo termo municipal de Carballo.
- Ámbalas marxes do Xallas, desde augas abaixo do encoro da Fervenza ata súa desembocadura no océano Atlántico.
- As zonas ribeiregas dos cursos baixos do Tins e o Donas no contorno do termo municipal da Serra de Outes.
- As dúas ribeiras do curso baixo do Tambre dende o encoro de Barrié de la Maza ata sua desembocadura na ría de Muros.
- As zonas ribeiregas do río Sar e arroios de cabeceira, desde o seu nacemento ata a súa desembocadura no Ulla, con especial incidencia nos termos de Santiago de Compostela e Padrón.
- As dúas marxes do curso medio do Ulla, desde o encoro de Portodemouros ata a súa confluencia co río Pereiro.
- Ámbalas marxes do curso baixo do Ulla, desde a súa confluencia co de Pereiro ata a súa desembocadura na ría de Arousa.

- As zonas ribeiregas do curso baixo do Umia, desde a súa confluencia co Bermeña ata a súa desembocadura na ría de Arousa.
- Ámbalas marxes dos cursos altos do Verdugo e o Otaivén, nos contornos das localidades de Ponte Caldelas e Fornelos de Montes, respectivamente.
- As zonas ribeiregas do Otaivén, desde o encoro do Eiras ata a súa confluencia co Verdugo incluíndo o curso baixo deste ata a súa desembocadura na enseada de San Simón.
- O contorno da cidade de Vigo.

B) Bacía Miño-Sil.

- Ámbalas marxes do curso do Sarria, entre os termos municipais de Samos e Sarria, ámbolos doús incluídos.
- As zonas ribeiregas do Miño ó seu paso pola cidade de Lugo.
- Ámbalas marxes do río Miño, no tramo comprendido entre os encoros de Velle e Belesar e no tramo do río Sil entre o encoro de Santo Estevo e a súa confluencia co Miño.
- As dúas ribeiras do Sil entre os encoros das Rozas e Ondiñas.
- As zonas ribeiregas do Casaio, desde o seu nacemento ata a confluencia co Sil.
- As dúas marxes do Sil entre os encoros de Pumares e Santiago de Compostela.
- Ámbalas dúas marxes dos cursos do Mao e Cabe, desde o encoro de Vilasouto no Mao ata a confluencia do Cabe co Sil.
- As zonas ribeiregas do Edo ó seu paso polo termo municipal de Castro Caldelas.
- As dúas ribeiras do Miño, entre os encoros de Velle e Frieira, incluíndo o curso do seu afluente o Loña, desde o encoro de Cachamuíña ata súa confluencia en Ourense.
- As marxes do Arenteiro, entre os termos municipais do Carballiño e Leiro, ámbolos dous incluídos e o curso do río Avia augas abaixo do encoro de Albarellos.
- Ámbalas dúas marxes do curso do Arnoia ó seu paso polo termo municipal de Baños de Molgas.
- As dúas marxes do río Miño entre o encoro de Frieira e a súa desembocadura no océano Atlántico.
- Ámbalas marxes do río Tea ó seu paso polo termo municipal de Pontearreas.

- As zonas ribeiregas do Louro, desde o termo municipal de Mos ó do Porriño, ámbalas dúas inclusive.

C) Bacía do Douro.

- As dúas marxes do Limia ó seu paso polo termo municipal de Xinzo de Limia.
- As ribeiras dos ríos Limia e Salas, desde os encoros das Conchas e Salas respectivamente, ata a fronteira con Portugal.
- Ámbalas marxes do Támega ó seu paso polos termos municipais de Monterrei e Verín.
- Hai en Galicia moitas lagoas que son invernais e desaparecen polo verán, e outras son cabeceiras de regueiros, prados e illós.

Entre as lagoas máis significativas sobresaen:

- Antela, Maside, Sobrado dos Monxes, Fonmiñá (no comezo do Miño), Gándara no Valadouro, Bendía en Castro de Rei, Olo en Gaioso, Estebañón preto de Viveiro, Fonte en Baleira, Samesugos (río Anllóns), Alcaían en serra de Coristanco, Baroña en Porto do Son, Carregal en Santa Uxía de Ribeira, Louro, Doniños e A Frouxeira.

Os encoros máis salientables de Galicia son os de:

- Bacía Galicia-Costa: Riocovo, As Forcadas, A Ribeira, Eume, Cecebre, Rosadoiro, Carantoña, A Fervenza, A Ponte Olveira, Castrelo-Xallas, Barrié de la Maza, Portodemouros, Eirós, As Rozas, Ondiñas e Penadrada.
- Bacía Miño-Sil: Penarrubia, Pumares, Casoio, San Martiño, Prada, San Sebastián, Pías, Mao, Edrada, As Portas, O Vao, Chandrexa, Guístolas, Montefurado, Sequeiros. Leboreiro, Santo Estevo, Belesar, Os Peares, Velle, Castrelo, Albarellos, Frieira, Santiago, Santa Eulalia e San Pedro.
- Bacía Douro: As Conchas e Salas.

2.1.4. Litoral e rías.

A costa do litoral galego ten unha serie de formas e microformas realmente grande: tramos acantilados, zonas areosas ou lacustres, rías amplas ou pequenas. Estudiado a grande escala, o litoral ofrécesenos moito máis variado do que, a simple vista, parece.

Comprende dúas zonas con diferentes características: a das Rías Altas, que vai desde Ribadeo ata Fisterra, e as Rías Baixas, que se prolonga ata a desembocadura do río Miño, cunha lonxitude total de 1.195 km de costa.

A) Arco Cantábrico: esténdese dende a ría de Ribadeo ata Estaca de Bares. Altéranse rías, ancoradoiros, penedos e 25 km de area de praias. As rías máis saíntes son as de Viveiro e Ribadeo; e os portos máis importantes da costa lucense son os de Viveiro, Foz, Ribadeo, O Vicedo, San Cibrao e Burela.

B) Arco Ártabro: abrangue desde Estaca de Bares ata cabo de Santo Adrán e as illas Sisargas. As rías máis saíntes son as de Ortigueira, Cedeira, Ferrol, Ares, Betanzos e A Coruña. Os portos máis importantes son os de: Cedeira, Ferrol e A Coruña.

C) Arco de Fisterra e Costa da Morte: comeza no cabo de Santo Adrán e chega ata Fisterra, punto máis occidental da Península Ibérica. Caracterízase polo litoral alto e penedío. As penetracións pronunciadas son as rías de Laxe, Camariñas e Corcubión. Os portos máis importantes son os de Laxe, Camariñas, Muxía e Fisterra.

D) Rías Baixas: comprende desde o cabo Fisterra ata o cabo Silleiro. Sobresaen as rías de Muros e Noia na provincia da Coruña, as de Arousa, Pontevedra e Vigo en Pontevedra. Os portos máis importantes son os de Muros, Ribeira, Vilagarcía de Arousa, Marín e Vigo.

En todo o litoral galego, moi preto da súa costa hai moitas pequenas illas e illotes. Destacan as illas de Coelleira e Lobeira (entrada da ría de Ares e Viveiro respectivamente); Os Farallóns (San Cibrao); illa de San Martiño (esteiro do río Sor) e illa de S. Vicente (ría de Ortigueira); Illas Sisargas; Cortegada, A Toxa e A Illa de Arousa (ría de Arousa); Tambo (ría de Pontevedra); San Simón e Toralla (ría de Vigo); e illas de Sálvora, Ons e Cíes.

En Galicia hai 774 praias marítimas, repartidas da seguinte maneira: 294 na provincia de Pontevedra, 409 na provincia da Coruña e 71 na provincia de Lugo, que corresponden respectivamente a 94, 155 e 24 quilómetros, que fan un total de 273 quilómetros de praia en relación ós 1.195 quilómetros de litoral galego.

En canto ó número de praias de maior demanda de usuarios as autoridades sanitarias da Xunta de Galicia cifran en 192 as zonas de baño.

2.1.5. Superficies de aplanamento.

Entre o litoral e as serras centro-occidentais, ou na Galicia interior, unha unidade destaca sobre as demais: son as superficies aplanadas (as grandes chairas galegas, que se gradúan desde os 100 ós 700 m). A horizontalidade, máis ou menos cortada pola incisión das bacías de auga, é a súa nota máis característica.

Preto do litoral, o encaixonamento da rede fluvial xera un relevo movido de vales e outeiros encadeados. Exemplos desta horizontalidade son: A Terra Chá, extensas zonas de Bergantiños, Curtis, Ordes, A Estrada, Lalín, Monterroso, Palas de Rei, Friol, Celanova, O Carballiño e Montederramo, entre outras.

2.1.6. Depresións tectónicas.

A horizontalidade é tamén a característica común ás depresións tectónicas. Nembargantes, mentres nas superficies aplanadas o que sobresaíu foi a erosión, a acción de lixa e posterior levantamento, nas depresións o que hai son bloques afundidos e recheos de materiais do terciario e cuaternario. Así pois, atopámonos con dúas formas semellantes que teñen unha orixe diferente.

As depresións tectónicas que hai en Galicia son: a depresión meridiana, que a modo de gran talo se alonga desde Baldaio (ó norte de Carballo) ata Tui, formando unha cadea de áreas afundidas, asucadas entre outros polos ríos: Anllóns, Dubra, Sar, Ulla, Lérez e Louro. Paralelas á gran depresión meridiana atópanse outras máis pequenas, como as da Toxa e do Tea; cara ó leste as depresións tectónicas da Terra Chá, Monforte, Maceda, A Limia, Monterrei, Valdeorras, e Quiroga, e no noroeste as das Pontes e Meirama.

A orixe das depresións entróncase cos basculamentos producidos en Galicia desde mediados do terciario ata o cuaternario.

2.1.7. Serras.

Os bloques máis altos de Galicia constitúen as serras, situadas en xeral por riba dos 700 metros, e como cota máxima chega ós 2.124 metros, en Pena Trevinca; por enriba dos dous mil metros están tamén Pena Rubia e Cuíña.

Hai pequenas serras por debaixo desta altitude, diferenciándose as serras centro-occidentais, as setentrionais e as orientais e sudorientais.

As serras centro-occidentais estíranse de norte a sur desde A Faladoira ata O Faro de Avión, pasando por Serra da Loba, Cova da Serpe, O Careón, O Farelo, O Faro, O Suído e montes do Testeiro.

Nas serras setentrionais destaca o macizo do Xistral, e nas orientais, tanto polo seu volume como pola súa altitude, a serra dos Ancares, O Courel, O Eixe, o macizo de Manzaneda e o macizo de Trevinca, a Serra de Queixa a Serra do San Mamede, O Burgo, As Corzas e os montes do Invernadeiro.

En conxunto, nas serras, especialmente nas orientais e nas surorientais, atópanse as condicións máis duras de vida. O clima frío, a abundancia de precipitacións, as fortes pendentes, e as malas comunicacións condicionan fortemente a actividade humana.

Os núcleos orográficos máis salientables de Galicia son:

A) As serras orientais e surorientais:

Polo oeste os límites veñen marcados pola serra de Meira, serra do Puñago, Pena do Pico, montes de Albela, serra da Trapa, depresión de Maceda, depresión da Limia e altas terras do río Salas, Lobeira e Entrimo. Polo leste, terras de Asturias, León e Zamora. Polo norte o río Eo e o Cantábrico; polo sur terras de Portugal.

As serras, montes e macizos máis destacables son: serras de Meira, Monciro, Mirador, Puñago, Oribio, montes de Albela, Lóuzara e A Trapa; serras do Courel, do Xurés, Leboreiro, Pazo, Portelo, Pedruñales, Foncuberta, Calamouco, Ancares, Piornal, Rañadoiro, Cabalos e Courel; macizo de Manzaneda (serra de Queixa, serra de San Mamede, Burgo, Corzas os montes do Invernadeiro); serras do Eixe e A Carba que forman parte do macizo de Trevinca; serras de Penas Libres, Larouco, e Xurés.

B) As serras setentrionais e centro-occidentais:

Ó sur do prelitoral Cantábrico e ó leste do Atlántico érguese un volume de serras que marcan con claridade o tránsito entre a Galicia costeira e a Galicia interior.

B.1) As serras setentrionais.

Montes Guriscado, O Xistral e A Corda de Neda.

B.2) As serras centro-occidentais: a Dorsal galega.

Serras da Faladoira, Goriscada, A Loba, O Cordal de Montouto, Cova da Serpe e O Careón, do Farelo, O Faro, da Martiñá; montes do Testeiro, Candúan, Faro de Avión, Suído, Cando, Seixo, Paradanta.

2.1.8. Vales.

En Galicia son numerosísimos os vales fluviais, con multitude de formas: amplos, pechados con suaves abas ou con fortes pendentes.

Os vales galegos, pola súa disposición respecto ó mar, representan un medio natural de penetración da influencia oceánica no interior, adoitan ser continuación das rías que achegan os ventos atlánticos e cantábricos. Pero os vales poden traer outras influencias distintas ás mariñas, e así, os vales do Sil e do Támega permiten o paso dos caracteres mediterráneos ata a depresión do Lemos.

A influencia oceánica déixase notar moito máis nos grandes vales con orientación O-L, como o Tambre, o Ulla e o Miño, e é mostra diso a suavidade do clima do baixo Deza ou do Mandeo.

Nos vales surorientais a sequidade do verán únese ás elevadas temperaturas, mentres no inverno son moi frecuentes as inversións térmicas e por iso as néboas persistentes, de xeito que son correntes os días nos que o val está cuberto, e uns 300 metros máis enriba loce o sol en todo o seu esplendor.

2.2. Identificación de riscos na Comunidade Autónoma de Galicia.

Xenericamente pódense definir dous tipos principais de riscos:

a) Riscos naturais.

Inclúe aqueles riscos debidos a factores xeográficos e climáticos. En ocasións son riscos presaxiables en función da situación atmosférica e xeográfica das zonas. Adoitan manterse nun nivel constante ó longo do tempo. En xeral obrigan a unha planificación sobre as consecuencias.

b) Riscos inducidos polo home.

- Riscos tecnolóxicos: débense á existencia de actividades de carácter tecnolóxico e de estruturas fixas ou móbiles, deseñadas e construídas polo home. Os seus efectos son facilmente planificables, pero non se pode definir a priori en qué momento se van producir. O factor de prevención é moi importante, e pódese reducir de modo drástico o risco.
- Incendios forestais: necesitan planificación especial. Poden afectar a núcleos de poboación, aínda que a súa característica principal son os danos materiais e ó ambiente.
- Outros riscos: son aqueles riscos non tecnolóxicos debidos a actividades humanas ou á aglomeración de persoas en lugares e momentos determinados. Segundo a situación xeográfica poden ter consecuencias e magnitudes ben diferentes.

2.2.1. Riscos naturais.

Dentro da Comunidade Autónoma de Galicia poden establecerse os seguintes:

- Nevaradas: producen o illamento de núcleos de poboación e danos en bens.
- Xeadas: producen accidentes de tráfico e no tránsito normal de persoas. Poden afectar tamén a servizos e ó medio agrícola.
- Inundacións: producen illamentos de núcleos de poboación, grandes perdas de bens e de materiais chegando en ocasións á perda de vidas humanas.

- Temporais (ventos, furacáns, tornados): provocan illamentos de núcleos de poboación debido ós estragos que se producen no medio. Poden esperarse perdas de vidas humanas, tanto polos estragos do medio como pola realización de actividades laborais diversas durante o temporal (agrícola, gandeiro, acuícola, marisqueo, pesca e industrial, como as máis salientables).

Dentro deste grupo destácase o risco que afecta a zona costeira de Galicia, concretamente a franxa da Costa da Morte en Fisterra.

- Chuvias intensas (persistentes, continuas): poden describirse da mesma maneira que o grupo anterior. Adicionalmente considéranse as inundacións producidas, que danan dun xeito máis severo os núcleos de poboación con maiores prexuízos económicos nos campos agrícola, gandeiro e marisqueiro.
- Sismos: de efectos practicamente instantáneos. A planificación realizarase sobre as consecuencias do evento e non sobre a súa prevención.
- Derrubamentos, avalanchas e correntes de terreos ou terras (incluídos os Karst).
- Seca: producida pola falta de chuvias durante un tempo prolongado. Pode chegar a producir problemas de saúde pública e perdas na agricultura e na gandería, incrementando o risco de incendios forestais.

2.2.2. Riscos inducidos polo home.

2.2.2.1. Riscos tecnolóxicos.

- Asociados a factorías e almacenamentos con risco químico; requiren unha planificación especial en casos determinados. xenericamente aquelas instalacións nas que existen, ben sexa en produción ou en almacenamento, produtos químicos perigosos non susceptibles de planificación. Poden ser inducidos por riscos doutros grupos.
- Asociados a transportes de mercadorías perigosas.
- Asociados a instalacións radiactivas: os debidos ó transporte, acumulación ou instalación de fontes radiactivas na Comunidade Autónoma de Galicia. Requiren planificación especial.

- Asociados a plantas subministradoras de enerxía ou servicios esenciais: a paralización, accidental ou intencionada, ou o mal funcionamento de plantas subministradoras de enerxía pode producir danos graves á poboación, tanto pola falta de subministración en si como polo comportamento da fonte de enerxía a raíz desa eventualidade. Comprenden os servicios de auga, electricidade, gas, teléfono, alimentación e produtos esenciais, como os máis destacados.
- Derrubamentos.
- Asociados a construcións de enxeñería civil; os posibles danos que pode ocasiona-lo mal estado, estrago (accidental ou intencionado) ou as consecuencias diferidas de construcións de enxeñería civil.
- Bacteriolóxico. Contaminación ambiental.
- Incendios urbanos, industriais e forestais.

2.2.2.2. Outros riscos.

- Actividades deportivas de risco: montañismo, submarinismo, espeleoloxía, entre outros.
- Zonas de baño: todos aqueles accidentes que poidan ocorrer nas zonas de baño, debido a actividades deportivas ou de descanso nas praias marítimas, praias fluviais, lagoas, encoros e ríos.
- Feiras, actos culturais ou relixiosos: os debidos á aglomeración de gran cantidade de persoas en recintos cerrados ou semicerrados
- Grandes festas: o mesmo cá no anterior, engadindo os debidos a material pirotécnico, problemas de tráfico, orde pública, etc.
- Accidentes debidos ó tráfico terrestre (estradas, vías férreas), aéreo e marítimo.
- Ambientais de saúde pública: riscos de contaminación física, química ou microbiolóxica, de produtos alimenticios que entran na cadea trófica, derivados ou producidos por un accidente ou mala manipulación.
- Asociados ó risco doméstico: electricidade, auga, gas.
- Asociados ó terrorismo

2.2.3. Interconexión de riscos.

O principal problema dunha clasificación de riscos é a imposibilidade de defini-la evolución dun evento determinado, dentro dun grupo dos indicados anteriormente. Así, unha catástrofe de orixe natural pode, durante o seu desenvolvemento, provocar efectos colaterais transformando completamente a necesidade de medios e recursos para loitar contra a emerxencia planificada de antemán.

A forma máis axeitada de realizar unha identificación territorial de riscos é empezar no nivel municipal, producíndose polo tanto unha revisión dinámica do Plan Territorial.

- a) Definir cales son os principais puntos de acumulación de persoas, tanto diariamente como en casos especiais.
- b) Definir cales son aqueles puntos que poden verse afectados por un incidente de orixe natural.
- c) Realiza-la mesma definición para os riscos tecnolóxicos (normalmente xa se realizou a planificación especial correspondente).
- d) Definir cales dos puntos negros obtidos necesitan unha planificación a un nivel distinto do nivel local .
- e) Incluí-los resultados no Platerga.

Capítulo III

Estructura, organización e funcións

3.1. Esquema xeral da estrutura organizativa.

Organización do Plan Territorial.

A estrutura organizativa do Plan Territorial preséntase como estrutura ascendente, isto é, aumentando os efectivos designados para unha actuación en función da magnitude da emerxencia.

Considéranse catro niveis operativos, desde o nivel inferior ata o superior, sendo os de:

- Nivel 0: local.
- Nivel 1: provincial.
- Nivel 2: autonómico.
- Nivel 3: onde está presente o interese nacional.

Nunha comunidade multiadministrativa como a galega, con máis dunha provincia, ordenarase a estrutura organizativa tendo en conta os seguintes puntos:

1. A primeira actuación, tanto no tempo de resposta como en medios mobilizados, correspóndelle ó concello.

2. O cambio de nivel no plan debe implica-la transferencia de dirección ó nivel superior.

3. As estruturas de mando no nivel local, aínda que desenvolvidas no seu Plan de Emerxencia Municipal (en diante Pemu), deben incluí-las características propias do concello, axustándose ás súas peculiaridades fronte a unha estrutura ríxida, que non se lle debe obrigir asumir ó concello. Débese polo tanto, camiñar cara á consecución dunha clasificación dos concellos que ó mesmo tempo permita focalizar as posibles axudas e valora-la capacidade de resposta neste nivel. Isto implica:

- Concellos distintos poden, segundo o seu Pemu, actuar de maneira distinta fronte á mesma continxencia.
- Concellos distintos poden demanda-la activación do nivel superior, en distintos momentos, fronte á mesma continxencia.
- O efecto dunha continxencia da mesma intensidade fronte a concellos distintos pode ser cualitativamente distinta.

4. No nivel provincial (nivel 1), o Platerga debe se-lo suficientemente maleable como para poder axustarse a requirimentos moi diferentes, incluso dentro dunha mesma planificación sectorial. A responsabilidade do coñecemento desta casuística típica debe ser asumida a nivel provincial para mellora-la operatividade do plan.

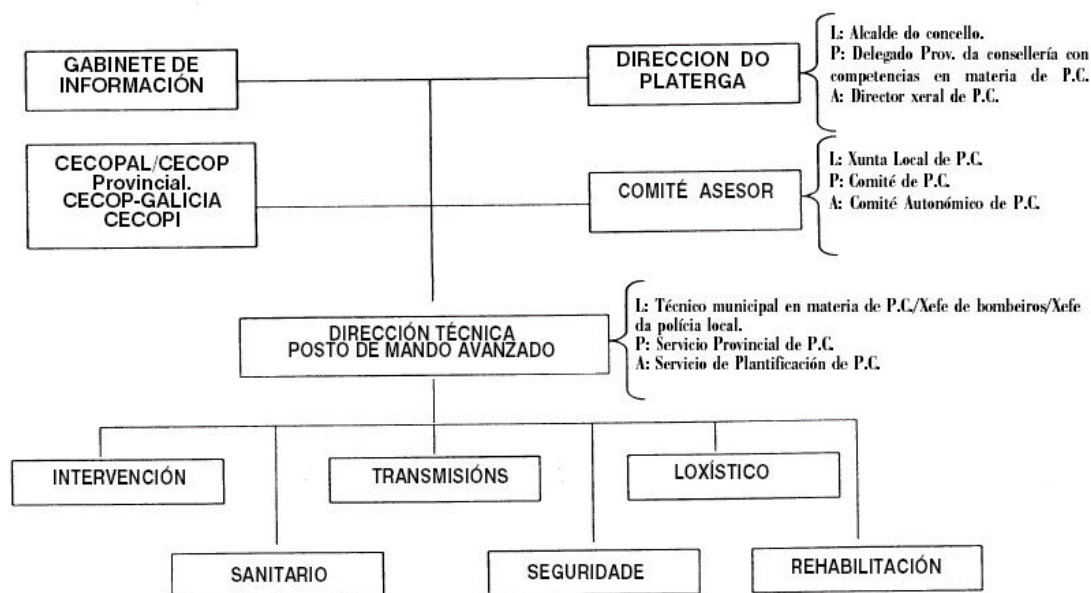
5. As estruturas nos niveis provinciais e autonómico deben manterse organicamente o máis semellantes posibles, mentres que funcionalmente debe conseguirse que as catro provincias se imbriquen subsidiariamente no Plan Autonómico.

Polo tanto, aínda que a estrutura debe ser similar, non se debe chegar a unha repetición, debido ás seguintes características propias do nivel provincial:

- Relación directa co nivel local.
- Relación ascendente de información ó nivel autonómico e descendente de ordes, desde o dito nivel.
- A nivel provincial e autonómico, os órganos equicompetenciais dependentes da dirección non presentan unha mesma relación.

6. En calquera actuación no nivel autonómico haberá unha participación importante da dirección técnica, transferida do nivel provincial.

7. O traspaso de autoridades ó nivel superior debe referirse á coordinación de medios doutras estruturas, agás que o ámbito territorial supoña tamén a activación de niveis provinciais distintos, onde a dirección, tanto loxística como técnica, será a nivel autonómico.

3.2. Director do plan.

O órgano de xestión do Platerga é a consellería da Xunta de Galicia con competencias en materia de protección civil.

O director do plan, segundo o ámbito territorial no que se produza a emerxencia, será:

1. Cando é a nivel local, o director do plan é o alcalde (xefe local de Protección Civil), ou persoa que o substitúa; poderá por instancia do director constituírse un comité de dirección no que estará presente un representante da Administración Autónoma de Galicia.

2. Cando é a nivel provincial, a dirección do plan recae no delegado provincial da consellería con competencias en materia de protección civil, ou persoa que o substitúa.

3. Cando é a nivel autonómico, a dirección do plan recae no director xeral do departamento con competencias en materia de protección civil ou persoa que o substitúa; poderá, por instancia do director, constituírse un comité de dirección no que estará presente un representante da Administración xeral do Estado.

4. Cando se declare o interese nacional, crearase un comité de dirección formado por un representante da Comunidade Autónoma de Galicia, nomeado polo director do plan a nivel autonómico e un representante da Administración xeral do Estado, recaendo neste último a dirección.

A declaración de interese nacional pode efectuarse por iniciativa do Ministerio de Interior, por iniciativa propia da Comunidade Autónoma ou do delegado do Goberno en Galicia.

Funcións:

Son funcións do director do plan:

- Declara-las situacións de emerxencia segundo os niveis establecidos no Platerga.
- Activar e aplicar formalmente o Platerga, determinando a estratexia xeral das operacións.
- Activa-la estrutura organizativa que o comité asesor e a dirección técnica do Platerga determine, así como os grupos de acción que se precisen en cada unha das situacións.
- Dirección e coordinación do Platerga.
- Determinar e coordina-la información á poboación no nivel correspondente do Platerga.
- Garanti-lo enlace cos plans de nivel superior.
- Asegura-lo mantemento da eficacia e actualización do Platerga.
- Establecer un Centro de Coordinación Operativo (Cecop) e sistemas de comunicación e, se é o caso, un Cecop-Integrado (Cecopi).
- Garanti-la asistencia e atención de damnificados.
- Declaración da fin da emerxencia e volta á normalidade, coa conseguinte desmobilización dos medios e recursos desprazados durante a emerxencia, unha vez cumpridos os seus obxectivos.

3.3. Niveis de actuación do plan. Interfase.

O Platerga prevé diferentes casos e supostos de actuación, definidos conforme criterios de ámbito territorial e a capacidade de dar resposta por parte das administracións públicas afectadas de acordo cos niveis xa establecidos:

Nivel 0.

Establécese o nivel 0 para as emerxencias de ámbito local, e o alcalde como xefe local de Protección Civil declarará o estado de emerxencia. A dirección e coordinación levarase a cabo conforme a actuación do correspondente plan a nivel local.

O Platerga leva a cabo funcións de seguimento e avaliación, garantindo en todo caso a prestación das axudas que se precisen.

Nivel 1.

A decisión de declara-lo nivel 1 correspóndelle ó director do Platerga a nivel provincial, que é o delegado provincial da consellería con competencias en materia de protección civil, pola súa propia iniciativa, ou por petición do/s concello/s implicado/s, ou por decisión do director do Platerga a nivel autonómico.

O nivel 1 terá como ámbito territorial o dunha provincia.

A declaración do nivel 1 ten lugar nas emerxencias que a nivel provincial requiran, para o seu control, unha resposta por parte do Platerga, intervindo medios e recursos propios ou asignados a el, e asume o director provincial do plan a coordinación de tódalas accións.

Cando se trate de emerxencias que afecten máis dun concello, o director do Platerga a nivel provincial asumirá a coordinación da resposta local e provincial.

Nesta situación poderán activarse plans de carácter específico e sectorial e empezar accións correspondentes a plans especiais, tanto dos que figuran como tales na norma básica de protección civil, como doutros elaborados pola Comunidade Autónoma de Galicia.

Nivel 2.

A decisión de declara-la situación de emerxencia correspóndelle ó director do Platerga a nivel autonómico, pola súa propia iniciativa, ou por petición do director do Platerga a nivel provincial.

Declararase o nivel 2 nas emerxencias que, pola súa natureza, gravidade ou extensión do risco, superen a posibilidade de resposta a nivel provincial.

Neste caso, a dirección e coordinación das actuacións correspóndelle ó director do Platerga a nivel autonómico.

Os niveis 1 e 2 prevén o emprego de medios propios da Comunidade Autónoma de Galicia e doutras administracións públicas e mesmo a solicitude doutros medios non previstos.

Nesta situación poden preverse circunstancias nas que poida verse afectado o interese nacional; neste caso o director do Platerga a nivel autonómico pode solicitar a declaración do nivel 3.

Nivel 3.

Declararase o nivel 3 cando se dean circunstancias nas que estea presente o interese nacional, de acordo cos supostos previstos na norma básica de protección civil, capítulo I, punto 1.2.

Nesta situación o director do Platerga a nivel autonómico designará a autoridade que, xunto coa correspondente por parte da Administración xeral do Estado, constituirá o comité de dirección, transferíndolle a responsabilidade das accións, recaendo no representante da Administración xeral do Estado a dirección.

O director do Platerga, seguindo as directrices do comité de dirección, conservará a coordinación dos medios propios e asignados recollidos no marco do plan.

Cando os factores desencadeantes desta situación desaparecen, pódese declara-la volta a outro nivel inferior, ou a volta á normalidade.

Esquema da estrutura organizativa

Niveis	Organización	Dirección
Cero (0)	Local: Municipal Comareal.	Xefe local de Protección Civil (alcalde/concelleiro delegado).
Un (1)	Provincial.	Delegado provincial da consellería con competencias en materia de protección civil.
Dous (2)	Autonómica.	O director xeral do Departamento con competencias en materia de protección civil.
Tres (3)	Xeral do Estado.	Comité de dirección formado por: un representante da Comunidade Autónoma de Galicia e un representante da Administración xeral do Estado.

Interfase.

Para a conexión do Platerga cos plans a nivel local ou provincial que se elaboren no ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia, e cos plans sectoriais, incorporaranse a eles as correspondentes interfases, que aseguren a súa integración no Platerga.

As condicións necesarias para o paso do nivel local ó nivel provincial son:

* Imposibilidade de actuar fronte ó suceso a nivel local por:

- Zona de planificación demasiado ampla.
- Insuficiencia de medios e recursos para actuar ó dito nivel.
- Emerxencia non tipificada no Pemu (suponse que a falta de previsión implica tamén unha falta de adestramento para este tipo de emerxencia).
- Emerxencia incluída dentro dun sistema de planificación especial (químico, radiolóxico, entre outros).

As condicións de activación do nivel autonómico dependerán unicamente do ámbito de planificación.

A activación dos diferentes niveis do Platerga realizaranse conforme o indicado no punto 3.3.

3.4. Comité asesor.

Para asistir ó director do plan constitúese o comité asesor, de acordo coa estrutura organizativa do plan a nivel autonómico e nivel provincial, mentres que a nivel local se constitúen as xuntas locais de Protección Civil.

Conforme o disposto polo director do plan, a nivel autonómico, provincial e local este reunirá a tódolos membros ou a parte deles, en función da emerxencia e as circunstancias, contando co Cecop/Cecopi como apoio instrumental.

A composición e as funcións dos comités asesores nos niveis autonómico e provincial son as mencionadas no capítulo II deste decreto.

O comité asesor a nivel local constitúeno as xuntas locais de Protección Civil, sendo a súa composición e funcións as referidas nos artigos 10º e 11º deste decreto.

En todo caso, formarán parte das xuntas locais de Protección Civil a nivel preventivo, todas aquelas persoas que o máximo responsable de Protección Civil coide necesario, e a nivel operativo os que o director do Pemu considere oportuno, no momento de activalo.

3.5. Gabinete de información.

O gabinete de información no nivel local determínoa o director do plan neste nivel.

O gabinete de información no nivel provincial e autonómico depende directamente do director autonómico do Platerga, estando interrelacionado directamente co Cecop. A través do dito gabinete canalizarase tódala información ós medios de comunicación social durante a emerxencia, e na fase de alerta.

A xefatura do gabinete de información recae no xefe do gabinete de prensa da consellería con competencias en materia de protección civil. Estará apoiada polo Servicio de Información e Formación da Dirección Xeral de Protección Civil.

Cando se constitúa o comité de dirección este será o que determine a constitución e composición do gabinete de información.

Funcións.

- Recibir toda a información que obteñan os diferentes órganos do plan, e en especial a localización exacta da emerxencia e a situación das zonas afectadas.
- Difundi-las recomendacións dictadas polo director autonómico do plan ou, se é o caso, polos directores provinciais do Platerga, empregando os medios de comunicación social previstos.
- Centralizar, coordinar e prepara-la información xeral sobre a emerxencia e facilitárllela ós medios de comunicación social e á poboación afectada.
- Informar sobre a emerxencia a cantas persoas ou organismos o soliciten.
- Obter, centralizar e facilitar toda a información relativa ós posibles afectados, facilitando os contactos familiares e a localización de persoas.

3.6. Grupos de acción.

Son os grupos encargados dos servizos operativos ordinarios, e están deseñados para actuar coordinadamente e baixo unha dirección única, dentro do marco que establece o Platerga.

Os medios que serven de base para a constitución destes grupos son, entre outros:

- Os corpos de bombeiros.
- Os servizos sanitarios da rede pública e privada de Galicia.
- Servizos municipais e autonómicos.
- As policía locais.
- A policía autonómica.
- Os corpos e forzas de seguridade do Estado.
- As agrupacións de voluntarios de Protección Civil.
- Os servizos da Cruz Vermella.

A súa estrutura establécese nestes grupos de acción:

- Grupo de intervención.
- Grupo sanitario.
- Grupo de transmisións.
- Grupo de seguridade.
- Grupo loxístico.

- Grupo de rehabilitación de servicios públicos.

Os responsables dos diferentes grupos de acción a nivel local (nivel 0), xefes de grupo e integrantes do grupo cítanse a nivel orientativo, podendo modificarse no correspondente Pemu. En calquera caso, no Pemu deberán incluírse como mínimo os grupos de acción anteriormente indicados, co obxecto de acadar a interfase entre o nivel 0 e os niveis superiores.

As funcións dos responsables dos diferentes grupos de acción, os xefes dos grupos, os integrantes do grupo, así como os medios materiais e especiais que se mobilizan, que se indican seguidamente no Platerga, poden ser modificados e ampliados, co obxecto de encontrar unha maior operatividade e eficacia do plan, ou cando teñan lugar cambios nas estruturas organizativas intervinientes nel.

As modificacións e ampliacións anteriormente indicadas serán establecidas polo director do Platerga a nivel autonómico.

3.6.1. Grupo de intervención.

Este grupo executará as medidas de intervención necesarias para reducir e controla-los efectos da emerxencia, actuando naqueles puntos nos que se dean circunstancias que requiran unha acción inmediata.

As súas funcións son:

- Valorar e informar sobre o estado, a tempo real, da situación da emerxencia ó director do plan.
- Controlar, reducir ou neutraliza-los efectos do sinistro.
- Busca, rescate e salvamento de persoas e bens.
- Recoñecemento e avaliación de riscos asociados.
- Determina-la área de intervención.
- Socorro de persoas sepultadas baixo ruínas, illadas ou desaparecidas.
- Impedi-lo colapso das estruturas.

Composición:

Compoñen o grupo as seguintes persoas ou servicios:

Composición dos grupos de intervención

Ámbito	Xefe do grupo	Integrantes do grupo
Nivel 0	Responsable de Protección Civil Municipal, xefe de bombeiros municipal/comarcal ou persoa que o substitúa.	-Bombeiros. -Servicio municipal de P.C. (grupos de intervención).
Nivel 1	O responsable que se determine no plan sectorial ou específico correspondente, ou o xefe de bombeiros que acceda á emerxencia e dispoña de maior capacidade operativa. Agrupación de Voluntarios de Protección Civil. Entidades colaboradoras de Protección Civil. Asemblea provincial da Cruz Vermella.	-Bombeiros. -Grupos especiais de intervención e rescate. -Corpos e forzas de seguridade do Estado. -Policía autonómica.
Nivel 2	Ídem pero a nivel autonómico.	Ídem pero a nivel autonómico.

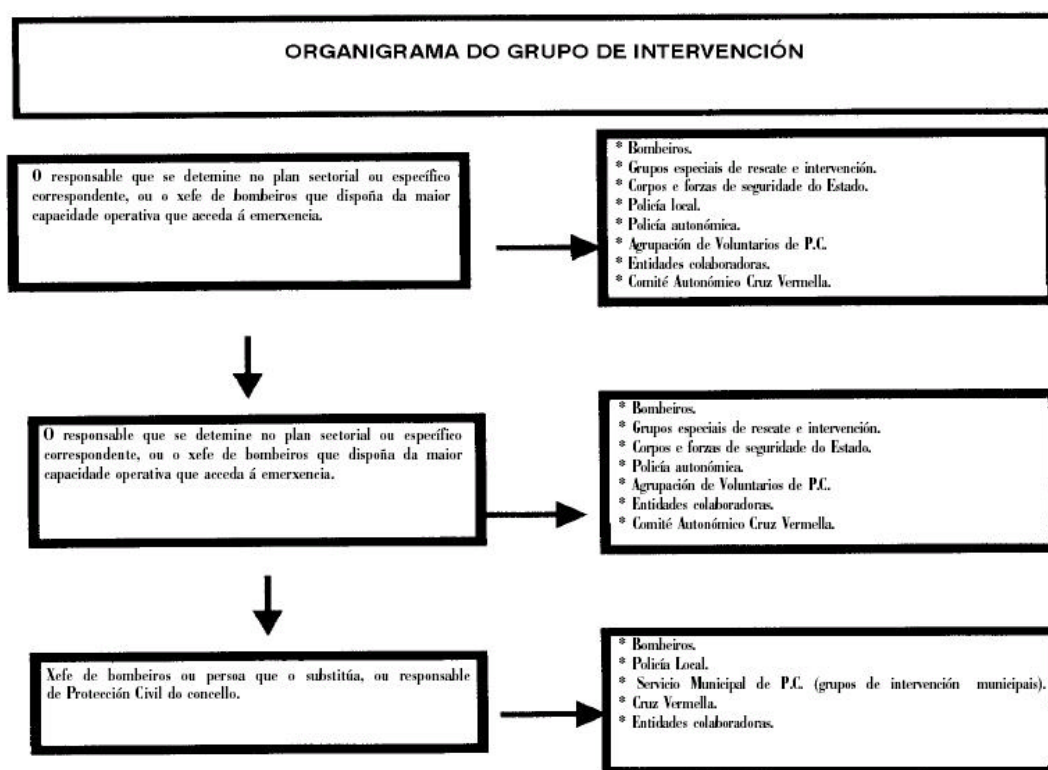
Medios materiais que mobilizan:

Tódolos medios propios dos servicios intervinientes, como integrantes do grupo.

Medios especiais:

Equipos privados de intervención xeral, tal como maquinaria pesada e de obras.

Equipos privados específicos de rescate e salvamento en montaña, en zonas de difícil acceso en zonas marítimas.

3.6.2. Grupo sanitario.

O obxecto deste grupo é garanti-la actuación coordinada e eficaz de tódolos recursos sanitarios existentes na Comunidade Autónoma de Galicia.

Este grupo executará as medidas de protección á poboación no referente a primeiros auxilios, asistencia sanitaria e evacuación sanitaria e, se é o caso, as medidas de protección e prevención da saúde pública.

Levará a cabo as seguintes accións para a consecución do seu obxectivo:

Asistencia sanitaria in situ.

Traslado e evacuación sanitaria.

Asistencia sanitaria primaria.

Identificación de cadáveres, en colaboración cos servicios correspondentes.

Control de abrochos epidemiolóxicos (contaminación da auga, alimentos, vacinación masiva).

Cobertura de necesidades farmacéuticas.

Vixilancia e control da potabilidade da auga e hixiene dos alimentos.

Colaborar co grupo de intervención, prestando os primeiros auxilios ás persoas sepultadas baixo ruínas ou illadas.

Informar da situación real ó director do plan.

Composición do grupo sanitario.

Ámbito	Xefe do Grupo	Integrantes do grupo
Nivel 0	Responsable sanitario a nivel municipal	Médicos de A.P.D. e atención primaria. ATS/DUE de atención primaria. Farmacéuticos. Veterinarios. Cruz Vermella.
Nivel 1	Delegado provincial da Consellería de Sanidade e Servicos Sociais ou persoa que o substitúa (con rango mínimo de xefe de servico). Director provincial do Sergas ou persoa que o substitúa (con rango mínimo de xefe de servico).	Persoal sanitario dependente da delegación provincial da consellería con competencias en materia sanitaria e do Sergas. Asemblea Provincial Cruz Vermella.
Nivel 2	Director xeral de Asistencia Sanitaria ou persoa que o substitúa (con rango mínimo de Subdirector xeral).	Persoal sanitario dependente da Consellería de Sanidade e Servico Sociais e do Sergas. Comité Autonómico Cruz Vermella.

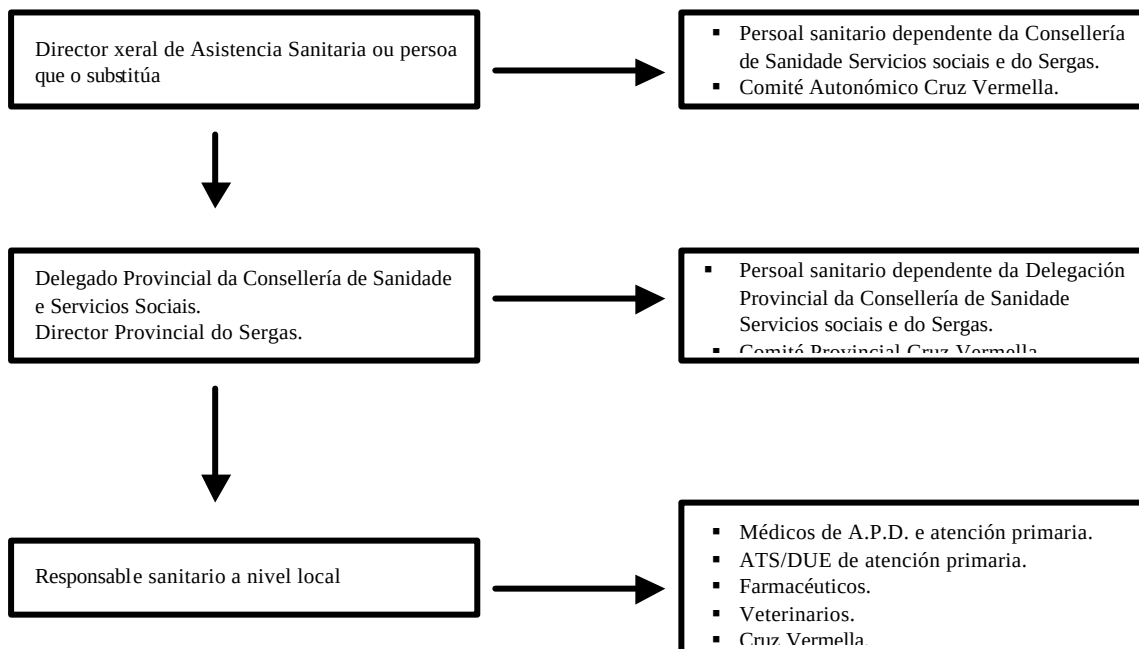
Medios materiais que mobilizan:

Servicios de urxencias médicas dependentes do Sergas e da Fundación 061.

Servicios asistenciais dependentes do Sergas.

Servicios hospitalarios dependientes do Sergas.
Medios dependentes da Consellería de Sanidade e Servicios Sociais.
Servicios sanitarios da Cruz Vermella.
Medios especiais:
Redes públicas e privadas de transporte sanitario.
Centros asistenciais privados.

ORGANIGRAMA DO GRUPO SANITARIO

3.6.3. Grupo de transmisións.

A misión do grupo de transmisións é dispoñer dos medios e equipos necesarios que permitan contar cunha comunicación continua e ininterrompida a tempo real entre a dirección do plan e os outros grupos de acción, co obxecto de coñecer e dispor de información da situación puntual da emerxencia, así como da súa evolución.

Os obxectivos son:

Asegura-las comunicacións entre os diferentes grupos de acción, así como entre o Posto de Mando Avanzado e os Centros de Coordinación Operativa.

Transmitir toda a información emitida polos diferentes grupos de acción.

Establecer e implantar sistemas alternativos de transmisións, onde sexan necesarios.

Composición do grupo de transmisións

Ámbito	Xefe do grupo	Integrantes do grupo
Nivel 0	Responsable de comunicacións indicado no Pemu ou, se é o caso, do concello.	Persoal adscrito ó Cecopal. Agrupación de Voluntarios de P.C. Policía local. Colaboradores de P.C. expertos en comunicacións.
Nivel 1	Técnico responsable de comunicacións do Servizo Provincial de Protección Civil ou persoa que o substitúa.	Persoal adscrito ó Cecop-Provincial. Persoal doutras redes de comunicacións propias da Xunta de Galicia. Colaboradores de P.C. expertos en comunicacións.
Nivel 2	Técnico responsable de comunicacións da Dirección Xeral de Protección Civil ou persoa que o substitúa.	Persoal adscrito ó Cecop-Galicia. Persoal da Xunta de Galicia do departamento con competencias en comunicacións. Persoal doutras redes de comunicacións propias da Xunta de Galicia. Colaboradores de P.C. expertos en comunicacións.

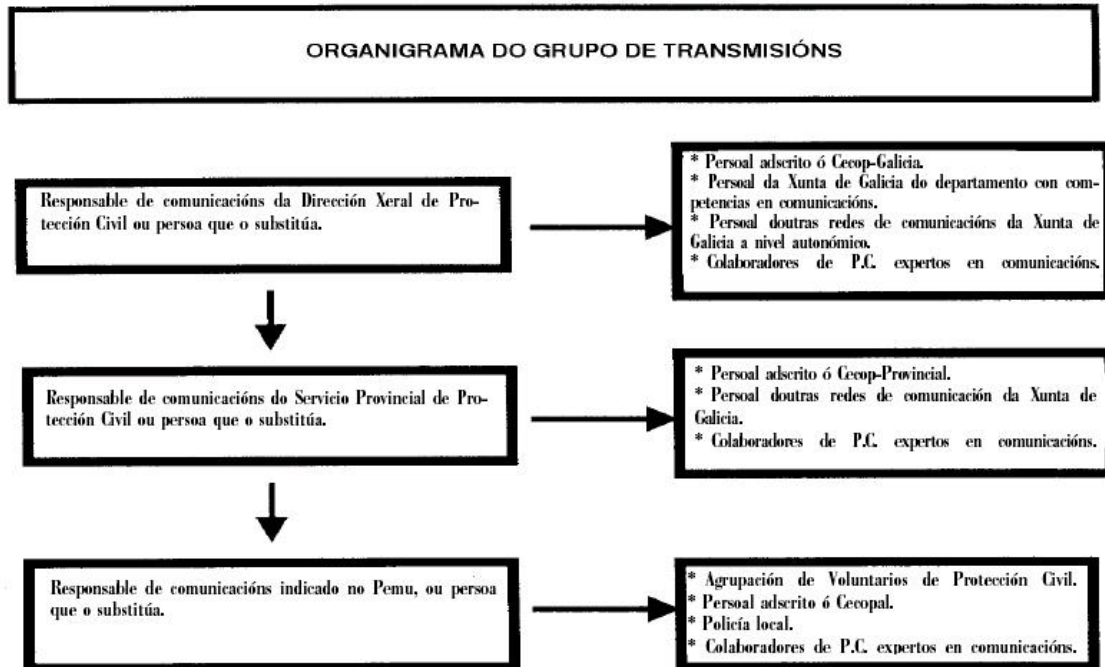
Medios materiais que mobilizan:

Equipos móbiles e fixos, propios dos servizos integrantes do grupo, así como dos asignados ós diferentes grupos de acción.

Medios especiais:

Empresas privadas de comunicacións.

Outras redes de comunicacións e persoal adscrito a estas, de ámbito territorial na Comunidade Autónoma de Galicia, e titularidade pública ou privada.

3.6.4. Grupo de seguridade.

Este grupo é o responsable de garanti-la seguridade cidadá e a orde nas situacións de emerxencia producidas como consecuencia dos riscos previstos no plan.

Deberá tamén este grupo controla-los accesos e regula-lo tráfico naqueles puntos nos que, debido á emerxencia, se produzan aumentos da circulación ou caos circulatorio.

Os obxectivos deste grupo son:

Garanti-la seguridade cidadá.

Ordenación do tráfico para a evacuación.

Balizamento da zona de intervención.

Control de accesos á zona de emerxencia.

Facilita-la evacuación urxente de persoas en perigo.

Recoller información sobre o estado das estradas.

Sinalización de tramos de estradas deterioradas.

Establecer rutas alternativas para os itinerarios inhabilitados.

Mantemento de redes viarias en condicións expeditivas para o seu uso durante a emerxencia.

Apoio ós grupos de intervención para rescate de persoas.

Protección de bens ante posibles actos delictivos.

Control de grupos antisociais.

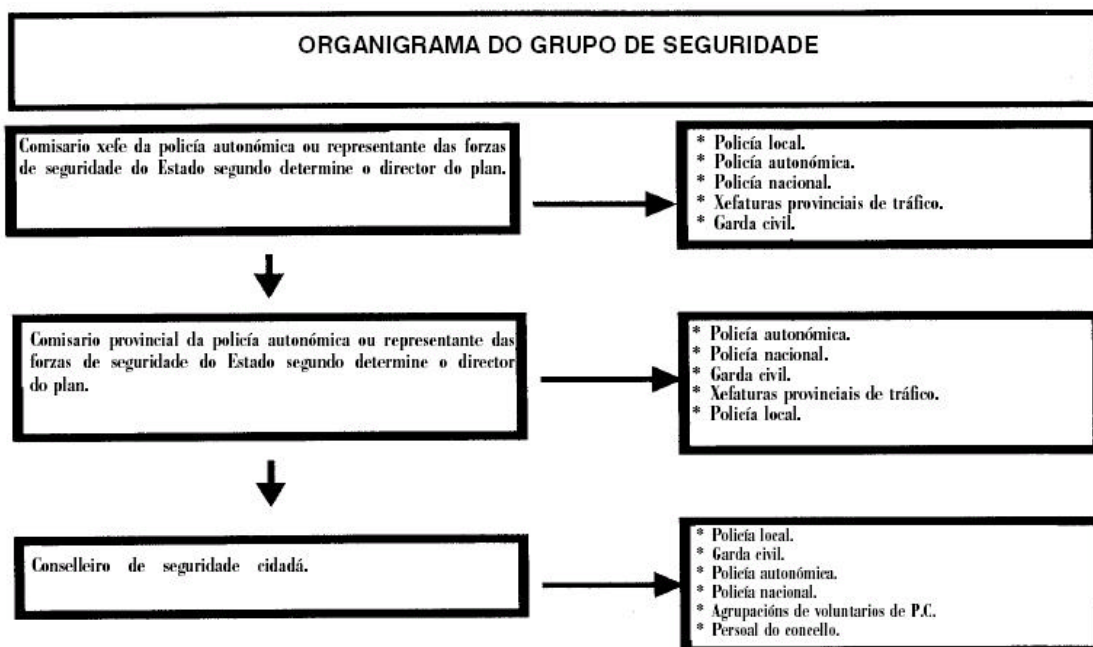
Composición do grupo de seguridade

Ámbito	Xefe do grupo	Integrantes do grupo
Nivel 0	Concelleiro de Seguridade ou persoa que o substitúa.	Policia local. Policia autonómica. Policia nacional. Garda civil. Voluntarios de Protección Civil. Persoal do concello.
Nivel 1	Comisario provincial da policia autonómica, ou un representante das forzas de seguridade do Estado que designará o director do plan.	Policia local. Policia autonómica. Policia nacional. Garda civil. Xefaturas provinciais de tráfico.
Nivel 2	Comisario xefe da policia autonómica ou un representante das forzas de seguridade do Estado, que designará o director do plan.	Ídem a nivel autonómico.

Medios materiais que mobilizan:

Medios propios dos corpos e forzas de seguridade integrantes do grupo.

Medios das agrupacións de voluntarios de P.C. en apoio dos corpos e forzas de seguridade.

3.6.5. Grupo loxístico.

A misión deste grupo é a provisión de equipamentos e subministracións necesarias para os grupos de acción, así como todo o relacionado coa área loxística.

Executará, tamén, as medidas de protección á poboación en canto a evacuación, albergue de emerxencia e subministración de auga e alimentos.

As súas funcións son:

Recepción de solicitudes de axuda.

Establece-los procedementos de evacuación.

Habilitar locais susceptibles de albergar toda a poboación afectada.

Resolve-los problemas de abastecemento de auga potable e alimentos.

Subministración de mantas e roupa.

Establece-la zona de operacións e os centros de distribución que sexan necesarios.

Organiza-los puntos de reunión de evacuados para o seu posterior traslado.

Proporcionarlles ós demais grupos de acción todo o apoio loxístico necesario, subministrándolles aqueles produtos ou equipos necesarios para poder levar a cabo o seu cometido.

Proporcionarlles asistencia social ás persoas afectadas.

Composición do grupo loxístico

Ámbito	Xefe do grupo	Integrantes do grupo
Nivel 0	Primeiro tenente alcalde do concello, ou persoa que o substitúa.	Concelleiro de Servicios e Obras. Concelleiro de Deportes. Asistentes sociais. Animadores culturais. Escolas obradoiro. Agrupación Voluntarios de Protección Civil.
Nivel 1	Xefe de sección do Servicio Provincial de Protección Civil.	Persoal das consellerías con competencias en: transportes, sanidade, Serv. sociais, cultura, xuventude, educación, universidades, industria, comercio, agricultura, ambiente, turismo, deportes. Persoal da deputación provincial.
Nivel 2	Xefe de Servicio da Dirección Xeral de Protección Civil.	Ídem a nivel autonómico.

Medios materiais:

Medios propios dos concellos.

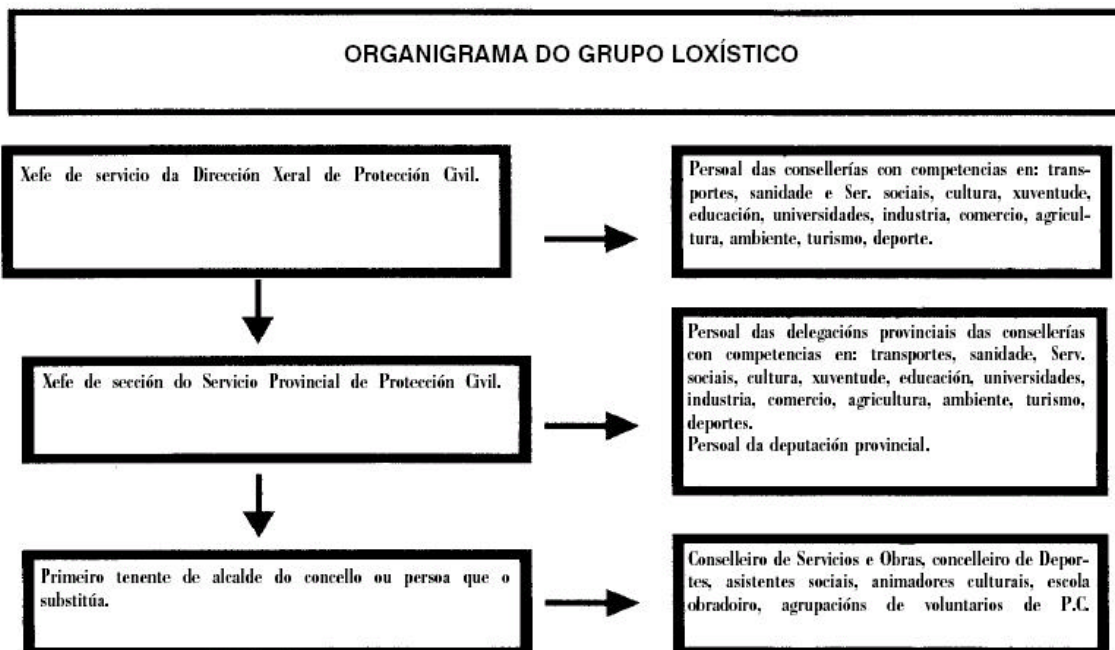
Medios propios da deputación.

Medios propios da Xunta de Galicia.

Medios especiais:

Medios privados de intendencia e albergue.

Empresas de servicios privadas.

3.6.6. Grupo de rehabilitación de servicios públicos.

A misión deste grupo é a de rehabilita-los servicios públicos esenciais, no mínimo período de tempo, buscando, ata a súa rehabilitación, solucións alternativas.

Ocuparase tamén do estudio de determinadas obras que eviten riscos asociados, ou que minoren as súas consecuencias.

As súas funcións son:

Avalia-las medidas necesarias para a rehabilitación de servicios públicos.

Restablece-los servicios públicos esenciais, como son: auga, luz, teléfono, gas.

Proporcionar solucións alternativas de carácter temporal.

Composición do grupo de rehabilitación

Ámbito	Xefe do grupo	Integrantes do grupo
Nivel 0	Responsable municipal ou persoa que o substitúa.	Servicios municipais. Empresas locais de servicios públicos.
Nivel 1	Delegado provincial da Delegación de Industria ou persoa que o substitúa (con rango mínimo de xefe de servicio).	Servicios provinciais da deputación Prov. Persoal da Delegación Provincial de Industria e Comercio. Persoal da CPTOPV. Persoal do ministerio correspondente en infraestructura viaria. Persoal da delegación provincial da Consellería de Agricultura, Gandería e Política Agroalimentaria. Persoal da delegación da Consellería de Medio Ambiente. Persoal de empresa de servicios públicos.
Nivel 2	Director xeral de Industria da Consellería de Industria e Comercio ou persoa que o substitúa (con cargo mínimo de subdirector xeral).	-Persoal das confederacións hidrográficas. -Persoal das consellerías de: CPTOPV. Industria e Comercio. Agricultura, Gandería e Política Agroalimentaria. Medio Ambiente. Persoal do ministerio correspondente en infraestructura viaria.

Medios materiais que mobilizan:

Medios propios dos concellos.

Medios propios da deputación provincial.

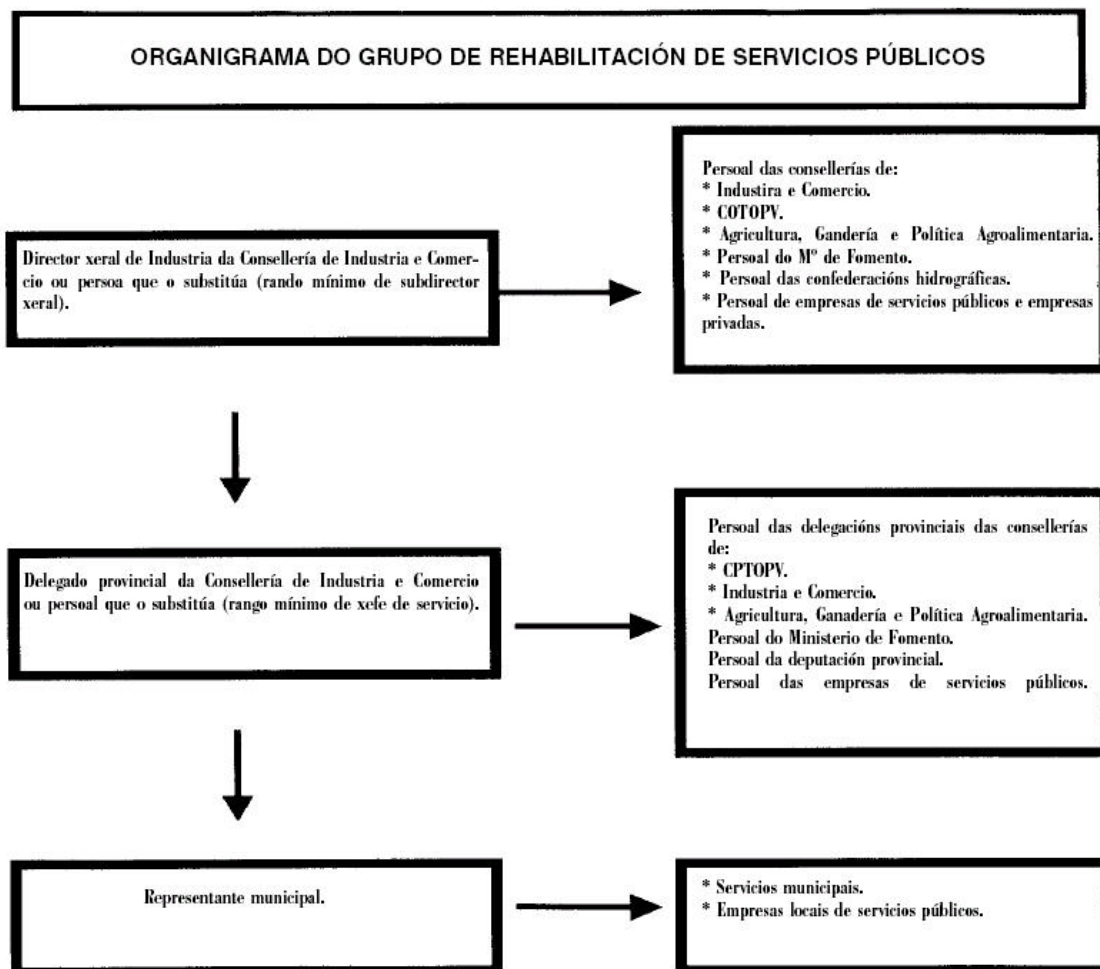
Medios propios da Xunta de Galicia.

Medios especiais:

Empresas de servizos de auga, luz, teléfono, así como outros, tales como combustibles, gas, alimentos.

Colexios profesionais.

Empresas privadas.

Capítulo IV

Coordinación operativa e medios de comunicación

4. Coordinación operativa e medios de comunicación

A resposta a unha situación de emerxencia estrutúrase en diferentes etapas que se activan en función da gravidade da situación. Estas son:

- Recepción da solicitude e catalogación do incidente.
- Activación do plan de actuación, seguimento e análise da evolución do incidente ata a súa resolución, por parte dos organismos competentes.
- Coordinación e decisión de actuacións que hai que levar a cabo no caso de que o incidente supere os límites dun sector específico.
- Coordinación e supervisión ante sucesos de alta perigosidade, ben de carácter específico, ben de carácter global.
- Información á poboación.

De acordo cos niveis de actuación establecidos no capítulo 3:

- No nivel 0 a emerxencia é coordinada e xestionada no Cecopal, contando cos medios e recursos a nivel local. Integrarase no Cecopal, no caso de consideralo conveniente, un representante da Comunidade Autónoma.
- No nivel 1, a emerxencia é coordinada e controlada no Cecop provincial, situado en cada servicio provincial da Dirección Xeral de Protección Civil, contando cos medios provinciais.
- No nivel 2, a emerxencia é coordinada e supervisada no Cecop-Galicia, actuando en cada provincia cos medios e recursos provinciais e cos que poida ir requirindo o director do plan a nivel autonómico. Integrarase no Cecop-Galicia, no caso de velo conveniente, un representante da Administración xeral do Estado.
- No nivel 3, o Cecop convértese no Centro de Coordinación Operativa Integrada (Cecopi) e contará cos mandos das diferentes administracións, tanto para a dirección, como para a coordinación da emerxencia e transferencia de responsabilidades.

Os membros do comité asesor e do gabinete de información, representantes da Comunidade Autónoma, serán os que se prevén no Platerga no nivel 2.

A localización do Cecopi pode ser a mesma cá do Cecop-Galicia.

4.1. Centro de coordinación operativo (Cecop).

Defínese o Centro de Coordinación Operativa (Cecop), como órgano onde se recibe información dun suceso e onde determinan, dirixen e coordinan accións que se van executar. É o órgano de traballo do director do Platerga, tanto para a coordinación entre plans a distintos niveis, como para a actuacións e xestión de recursos e medios.

O director técnico responsable dos recursos dos Cecop provinciais e do Cecop-Galicia é o xefe do Servicio de Sistemas de Información e Comunicación da Dirección Xeral de Protección Civil, que será o encargado de clasificar e avalia-la información recibida e emitila ós diferentes grupos de acción, así como de asegurar un correcto sistema de comunicacións e información.

O director técnico de operacións a nivel provincial é o responsable do servicio de Protección Civil da provincia, e a nivel autonómico é o xefe de Planificación da Dirección Xeral de Protección Civil.

O director técnico de operacións terá como funcións:

- Asegurar que se dispoña dos medios e recursos solicitados ou demandados polo Cecop, e que se cumpran as instrucións que emanan da dirección do plan.
- Coordinar tódolos medios e recursos que interveñan na emerxencia.
- Responsabilizarse do posto de mando avanzado, no caso de establecerse.
- Avalia-los danos producidos, baseándose na información recibida dos grupos de acción, e previsión dos riscos.

Os Cecop integraranse nos diferentes niveis do Platerga segundo o disposto na normativa da Xunta de Galicia.

Tanto o Cecop-Galicia, como os Cecop provinciais, e se é o caso, o Cecopi e Cecopal, que poidan constituírse en calquera nivel do Platerga, por instancias do director deste, poderán, de ser necesario integrarse na Central de Emerxencias 112-SOS-Galicia, definida neste decreto.

Cada Cecop conta con capacidade para manexar un sistema integrado de: informática, telefonía radioelétrica e convencional, e dispón dos recursos humanos para o seu correcto funcionamento.

Os Cecop, incluídos os Cecopal, disporán dos enlaces necesarios e sistemas de información a outros centros directivos, e permitirán que desde estes poida dirixir e coordina-las operacións o director do plan, e garantir en todo momento a información continua ó nivel inmediatamente superior do Platerga.

Cecop

Sala de control de operativos (Sacop) Centro de información (Cin)

4.2. Posto de Mando Avanzado (Pma).

No lugar onde se produce a emerxencia, no caso de consideralo necesario, o director t3cnico de operaci3ns establecer3 un Posto de Mando Avanzado (PMA), que actuar3 como prolongaci3n do Cecop, constitu3ndo un 3rgano de traballo do director t3cnico in situ, coordinando e dirixindo as acci3ns dos diferentes grupos de acci3n que interveñan na emerxencia.

O equipo que asista e asesore 3 director t3cnico de operaci3ns in situ, ser3 designado por este, segundo as circunstancias, e estar3 constitu3do polos responsables dos grupos de acci3n e daqueles organismos ou entidades que deber3n actuar prioritariamente para acadar os obxectivos previstos.

O Posto de Mando Avanzado dispor3 dun sistema de comunicaci3ns permanente co Cecop e cos responsables dos diferentes grupos de acci3n.

Direcci3n t3cnica do Posto de Mando Avanzado.

Far3 as seguintes funci3ns:

1. Executiva: encargarse de transformar as directrices xerais emanadas da direcci3n do Platerga nas acci3ns concretas que desenvolver3n os grupos de acci3n.

2. Coordinadora: nas funci3ns de desenvolvemento aut3nomo por parte dos grupos de acci3n, encargarse de evitar a duplicidade delas.

3. Directiva: como m3ximo representante da direcci3n do Platerga na zona de emerxencia destas, 3 o responsable da seguridade das persoas e bens destas e especialmente dos asignados 3 Posto de Mando Avanzado.

A direcci3n t3cnica do Posto de Mando Avanzado, nos diferentes niveis do Platerga ser3 asumida por.

Nivel 0: t3cnico municipal de P.C., xefe de bombeiros ou xefe da polic3a local.

Nivel 1: xefe provincial Protecci3n Civil.

Nivel 2: xefe do Servico de Planificaci3n da Direcci3n Xeral de Protecci3n Civil.

4.3. Sala de control de operativos (Sacop).

A sala de control de operativos 3 o lugar desde o que se mobilizan os medios e recursos; sit3ase no Cecop correspondente.

O responsable do Sacop 3 un auxiliar do director t3cnico de operaci3ns, no traslado e materializaci3n das ordes que se van cursar.

Ten como misión fundamental a de asegurar e posibilita-la mobilización de tódolos medios e recursos demandados polos diferentes grupos de acción, ou pola dirección do plan.

4.4. Centro de Transmisións (Cetra).

O centro de transmisións (Cetra) é o lugar desde o que se transmiten as informacións e comunicacións que entran e saen do Cecop.

O responsable do Cetra é un auxiliar do director técnico do Cecop.

A función do Cetra é constituí-lo núcleo por onde se canalicen tódalas transmisións necesarias durante a activación do plan.

Está, polo tanto, baixo o seu control todo o referente á clasificación e procesamento da información recibida, así como os medios que permitan unha fluída comunicación con tódolos órganos intervinientes.

4.5. Centro de Información (Cin).

O Centro de Información (Cin) é o lugar onde se recepciona e se difunde a información relacionada co suceso.

O Cin sitúase no Cecopi correspondente, sendo o responsable o gabinete de información do Platerga, descrito no punto 3.5.

As funcións do Cin son:

- a) Recolle-la información, analízala e traduci-la noticia para os medios de comunicación.
- b) Relación cos medios de comunicación.
- c) Transmisión de información á poboación.

A información será recollida no Cecop polo persoal técnico do Servicio de Información e Formación da Dirección Xeral de Protección Civil.

O director do Cin, por orde do director do Platerga, transmitirá-la noticia ós medios de comunicación e á poboación en xeral.

O director do Cin, por orde do director do Platerga, poderá decidi-los criterios referentes a qué documentación ou información é divulgable, cómo facelo e a qué medios distribuía.

4.6. Autoridades ás que é necesario comunicarlle-los sucesos.

O director do Cin, seguindo as ordes e instrucións do director do Platerga, será o encargado de facer chega-la información ós organismos e autoridades que se indiquen en cada caso, e sempre informando ó conselleiro con competencias en materia de protección civil e, se é o caso, as autoridades involucradas na emerxencia, a través das canles establecidas en cada caso.

4.7. Mecanismos de información á poboación afectada e ó público en xeral.

Unha vez que estea dispoñible a información no Cin, é preciso facela chegar á poboación afectada en particular e ó resto da poboación en xeral.

Os mecanismos baséanse nos medios de comunicación social, promovendo protocolos, convenios ou acordos para garantir perante a situación de emerxencia unha boa difusión das mensaxes dirixidas á poboación de forma permanente.

Para tódolos efectos indicados, o Platerga disporá dos mecanismos de enlace cos medios, determinando para cada momento o contido da información que se vai difundir, e facilitando os comunicados por escrito.

Os avisos á poboación reunirán as características seguintes:

Exactitude: indicar exactamente as medidas que se deben adoptar.

Claridade: linguaxe sinxela e clara, que todos comprendan.

Concisión: mínimo de palabras.

Sempre se realizarán os avisos á poboación que estea realmente afectada, sen provocar alarmas noutros sectores da poboación.

Capítulo V

Operatividade

5. Operatividade

A operatividade constitúena o conxunto de procedementos previamente planificados, que permiten a posta en marcha do plan, e aseguran a consecución dos seus obxectivos.

A planificación dos procedementos inclúe:

- Situacións de alerta.
- Niveis de actuación.
- Procedemento operativo.

- Implantación do plan.

As medidas que determinan a operatividade refírense a:

- Protección á poboación.
- Protección dos bens.
- Socorro e rescate.
- Intervención.
- Reparadoras.

5.1. Situación de alerta.

O Platerga organízase por situacións de alerta, que identifican o nivel do plan que é activado en cada momento da emerxencia. A principal vantaxe que supón esta organización é a de asegurarlles ós afectados que no momento da emerxencia sempre hai un nivel superior en condicións de actuar, xa que está en alerta.

A activación dos niveis de alerta realízase a partir do momento no que se detecte o suceso e se informe del ó correspondente nivel. A activación dos niveis realízase en sentido ascendente, segundo cada nivel pase de situación de alerta á situación de emerxencia.

1. Alerta 0 (cero).

A activación do plan nesta fase de alerta caracterízase por:

1.1. Detección ou predicción dunha situación que poida dar lugar á activación do plan.

1.2. Notificación do suceso ó nivel correspondente do plan.

1.3. Activación do nivel 0 en fase de alerta naquel concello afectado polo suceso, a través do Cecopal.

2. Alerta 1 (un).

2.1. O suceso ocorreu e estase loitando contra a emerxencia a nivel 0.

2.2. O Cecop-Provincial alerta os medios e recursos do nivel 1 por se é necesaria ben a activación do plan ó dito nivel ou a actuación dun grupo determinado do que careza o nivel 0.

3. Alerta 2 (dous).

3.1. Foi necesario activa-lo plan a nivel 1.

3.2. O Cecop-Galicia alerta os restantes Cecop provinciais e os medios dependentes por se é necesaria a súa actuación.

4. Alerta 3 (tres).

4.1. Activouse o plan a nivel 2.

4.2. Alertarase e comunicarase á autoridade competente da Administración xeral do Estado correspondente, en función do ámbito territorial da emerxencia, de acordo cos mecanismos establecidos neste plan.

Na medida do posible conservaranse as estruturas operativas nos distintos niveis do plan, de igual xeito que no aspecto organizativo se mantiveron as estruturas de mandos e xerarquías. Neste sentido:

Os Cecopal poderán transformarse en PMA no momento da activación a nivel 1. Isto permite que a dotación dos medios do Cecopal sexa aproveitada. Pola contra, esíxese que os medios asignados ó Cecopal sexan totalmente compatibles cos medios do nivel superior.

Os grupos operativos mobilizados no nivel 1 dependerán do mesmo mando no nivel 2, onde colaborarán cos medios similares doutras provincias activadas. Isto tamén esixe unha compatibilidade total de medios entre grupos dependentes de diferentes Cecop provinciais.

5.2. Niveis de actuación.

A gravidade das situacións de emerxencia e a súa autonomía de xestión vén determinada por tres criterios:

- * Ámbito territorial do suceso.

- * Medios humanos e materiais necesarios para lles facer fronte ás emerxencias.

- * Capacidade para asumir as consecuencias socioeconómicas derivadas da situación.

Considerando os tres criterios citados podemos considera-los seguintes niveis de actuación: 0, 1, 2 e 3.

5.2.1. Nivel 0.

Considérase unha emerxencia do nivel 0 a que abarca exclusivamente o territorio a nivel local.

Enténdese por nivel local:

- * Concello.
- * Mancomunidade de concellos, sempre que teñan mancomunados os servicios de Protección Civil.
- * Comarca, cando esta estea constituída legalmente e dispoña de servicios de Protección Civil.

A emerxencia neste nivel pode ser controlada cos medios propios do nivel local ou coa colaboración dos medios previstos no Platerga.

A declaración deste nivel correspóndelle ó director do plan a nivel local, que é o alcalde, como xefe local de Protección Civil, ou persoas nas que delegue.

Declarado este nivel de emerxencia o Platerga realiza soamente funcións de seguimento e avaliación, garantindo, se é o caso, a prestación do apoio correspondente.

Neste nivel non se activa o Platerga, aínda que ás veces podería ser necesario activar parte dos seus medios, en proporción ás accións que hai que executar.

Cando se declara este nivel, se a evolución da emerxencia é desfavorable, podería ter que pasarse a un dos niveis seguintes.

5.2.2. Nivel 1.

Considéranse emerxencias de nivel 1 cando a nivel local non poden facer fronte a ela, ou cando a extensión da emerxencia supera os límites xeográficos do nivel local.

A decisión de declara-la emerxencia, neste nivel, correspóndelle ó delegado provincial da consellería con competencias en materia de protección civil (que é o director do Platerga a nivel provincial), por decisión propia ou por instancia do director do Platerga a nivel autonómico ou por petición do/s alcalde/s do/s concello/s afectado/s.

Neste nivel declárase xa a aplicación do Platerga a nivel provincial.

5.2.3. Nivel 2.

Considéranse emerxencias do nivel 2 as que afecten a máis dunha provincia ou a toda a Comunidade Autónoma, ou as que soamente afectan a unha provincia e esta non ten medios abondo para lles facer fronte.

A declaración do nivel 2 correspóndelle ó director do Platerga a nivel autonómico.

Neste nivel, a aplicación do Platerga é total, e utilízanse tódolos medios e recursos propios da Comunidade Autónoma de Galicia e outros alleos, previstos no plan.

O final da emerxencia será declarado tamén polo director do Platerga.

Neste nivel poden darse circunstancias nas que estea presente o interese nacional e neste caso o director do Platerga a nivel autonómico solicitará a declaración do nivel 3.

A volta á normalidade declárase cando cesen ou desaparezan os factores desencadeantes da emerxencia e cando as súas consecuencias deixen de ser un perigo para as persoas ou os bens.

A volta á normalidade significa que aínda que subsistan unha serie de secuelas non é necesaria a actuación de tódolos grupos de intervención.

5.2.4. Nivel 3.

A norma básica de protección civil prevé uns supostos nos que está presente o interese nacional, que cando se presentan, fan necesario declara-lo nivel 3.

Cando se declara este nivel a dirección do plan transfírese a un comité de dirección, formado polo representante da Comunidade Autónoma de Galicia designado polo director do Platerga, e un representante do Ministerio de Interior.

Cando se declare este nivel, as autoridades correspondentes disporán a aplicación do plan territorial correspondente (Platerga), sendo competencia da Administración xeral do Estado a dirección e coordinación das actuacións, a través do comité de dirección.

A coordinación dos medios propios da Comunidade Autónoma de Galicia e os asignados, correspóndelle ó director do Platerga.

Cando desaparecen os factores que desencadearon a emerxencia, a dirección do plan pode declara-la volta a outro nivel inferior, ou á normalidade.

5.3. Procedementos operativos.

A alerta comporta a notificación dun risco ou catástrofe na que é necesaria a activación do plan, e sèrvelle de base á dirección do plan para a activación del.

A alerta ten por obxecto inducir a un estado de maior atención e vixilancia sobre os feitos e circunstancias que a provocan, e tamén, a diminución dos tempos de resposta para que a intervención sexa máis rápida e permita mante-la atención para recibir novas informacións.

A alerta s rvelle de base   dirección do plan, non só para a activación deste, senón tamén para avalia-lo suceso e as súas consecuencias, desde o primeiro momento, e para facer notificacións  s intervinientes no plan e   poboación afectada.

A planificación perante unha situación de emerxencia diminúe os efectos adversos desta, nunha elevada porcentaxe.

Se se concreta a actuación ante determinadas situacións, mellora a coordinación das accións no desenvolvemento da operatividade.

Para a activación do plan hai que considerar, por parte da dirección del, diferentes situacións e criterios:

- * Se a emerxencia   de nivel 0, o Platerga poderá activarse parcialmente, para facer un seguimento e para prestar, se é o caso, apoio   Pemu correspondente.
- * Se a emerxencia   de nivel 1, o Platerga será activado polo delegado provincial da consellería con competencias en materia de protección civil, e mobilizaranse os medios correspondentes   provincia, activ ndose en situacións de alerta, os medios doutras provincias para, se fose preciso, prestar apoio.
- * Se a emerxencia   de nivel 2 o plan será activado polo director do Platerga. O plan actívase integramente, mobilizando tódolos medios e recursos da Comunidade Autónoma de Galicia e os alleos previstos no Platerga.
- * Se fose necesario activar un plan especial ou un plan específico da Comunidade Autónoma de Galicia, integrarase no Platerga.
- * Cando as consecuencias da emerxencia puidesen dar lugar a unha situación do nivel 3, activarase o Platerga, cos medios e recursos que poida achega-la Administración xeral do Estado, e non previstas neste plan, baixo a dirección da Administración xeral do Estado.

Cando a emerxencia se presente de forma s peta,   importantísimo, para acadala máxima operatividade, activa-lo plan de maneira inmediata e que as intervencións dos grupos de acción sexan o máis rápidas posible. Dependendo da rapidez da intervención producirase a minorizaci n das consecuencias.

Se a evolución das emerxencias   lenta, o Platerga pode activarse total ou parcialmente e a intervención dos grupos de acción pode ser total ou parcial.

Co fin de favorecer e facilita-la máxima operatividade, evitando en calquera momento a improvisación dos que van intervir no Platerga, a dirección del definirá as directrices para a elaboración do manual operativo do Platerga.

Este manual operativo do Platerga é o conxunto das diferentes guías de resposta de cada un dos grupos e centros que se recollen no Platerga.

As directrices elaboradas pola dirección do Platerga fixarán e determinarán tódolos puntos e aspectos que deben ser recollidos nas diferentes guías de resposta para os distintos niveis de actuación.

As guías de resposta serán realizadas e redactadas por tódolos constituíntes e intervenientes de cada grupo, correspondendo a dirección ó xefe do grupo, baixo a supervisión e coordinación da dirección do Platerga, e a Dirección Xeral de Protección Civil.

5.4. Interfase co Plan de Emerxencia Municipal.

A integración do plan de ámbito local ou provincial no Plan Territorial de Protección Civil da Comunidade Autónoma de Galicia, realizarase de acordo co procedemento de homologación previsto na norma básica de protección civil, que na letra k) das directrices para a súa elaboración establece articulación dos plans dos distintos niveis territoriais, con homoxeneidade de formulacións, terminoloxía e contidos.

Cando se trate dunha emerxencia de ámbito local e poida ter controlada mediante resposta local, o director do plan é o alcalde (xefe local de Protección Civil), dispoñendo da Xunta Local de Protección Civil como comité asesor. Neste caso, o Platerga realizará funcións de seguimento, e no Cecopal haberá un representante da Comunidade Autónoma.

Cando a natureza e extensión da emerxencia ou catástrofe e os recursos que se vaian mobilizar son tales que se fai necesaria unha resposta da Comunidade Autónoma Galega, procédese á integración dos plans municipais no Platerga.

Unha vez que se declara o nivel provincial ou autonómico da emerxencia, o director do plan de emerxencia municipal pasa a formar parte do comité asesor do director do Platerga.

Os distintos grupos de acción a nivel municipal pasan a formar parte dos correspondentes grupos de acción do Platerga e, se é o caso, o Cecopal pasa a PMA.

5.5. Medidas de protección.

Considéranse como medidas de protección as accións que tenden a impedir ou diminuí-los danos a persoas e bens materiais que poidan producirse, ou que se producen, en calquera tipo de emerxencia; establécense as seguintes, sen excluí-la posibilidade de adoptar outras diferentes que cada situación concreta puidese requirir:

Medidas operativas.

Medidas de protección á poboación:

- * Avisos á poboación afectada.
- * Evacuación.
- * Asistencia sanitaria.
- * Confinamento en lugares de seguridade.
- * Control de estradas.

Medidas de protección dos bens:

- * Previndo as consecuencias dos riscos.
- * Evitando riscos asociados.

Medidas de socorro e rescate:

- * Busca, rescate e salvamento de persoas.
- * Primeiros auxilios.
- * Triaxe sanitaria.
- * Transporte sanitario.
- * Albergue de emerxencia.
- * Abastecemento (roupa, alimentos, auga).

Medidas de intervención:

- * Accións tendentes a combate-los sucesos.
- * Habilitar accesos.
- * Regulación do tráfico.
- * Conducción de medios á zona de intervención.

Medidas reparadoras:

- * Establecer sistemas alternativos de: electricidade, auga e comunicacións.
- * Restablece-los servicios públicos afectados.
- * Accións específicas para a volta á normalidade.

5.5.1. Á poboación. Procedementos operativos.

As medidas de protección dirixidas a salvagarda-las persoas estableceranse con carácter prioritario a través dos procedementos operativos que racionalmente se poidan utilizar, en función dos medios dispoñibles e que mellor se axeiten ás circunstancias de cada emerxencia (tipo, localización, extensión, etc.).

Control de accesos.

Realizarase o control de accesos ás zonas sinistradas ou ameazadas, tanto de persoas como de vehículos, de maneira que non se entorpezan os traballos dos distintos grupos que actúan na zona ou zonas afectadas e naquelas consideradas de risco. Tamén será necesario, se é o caso, o control e reordenación do tráfico nas zonas adxacentes, co obxecto de facilita-la chegada de novos medios de apoio mentres se manteña a situación de emerxencia.

Con carácter xeral, este control faranno os efectivos das policía locais e os corpos de seguridade do Estado, asignados ó plan territorial podendo encomendarse algunhas funcións a membros de agrupacións de voluntarios de protección civil, como auxiliares dos axentes da autoridade.

Avisos á poboación.

Nas distintas fases das emerxencias daranse avisos periódicos á poboación, e aqueloutros puntuais que considere conveniente a dirección do Platerga, que permitan mantela informada da situación e a súa evolución; poderán levarse a cabo tamén a través de medios de transmisión, mensaxes, instrucións e recomendacións que contribúan á colaboración das persoas e á súa autoprotección, e a evitar situacións de pánico e comportamentos ou actuacións negativas.

Utilizaranse os medios de difusión públicos ou privados máis convenientes en cada caso para os comunicados de ámbito xeral. En zonas reducidas, esta función poderá efectualala a policía local a través de megafonía manual ou instalada nos vehículos.

Lugares de refuxio ou illamento.

Ante determinados riscos ou situacións perigosas para a poboación, que ameacen a súa integridade física ou a saúde, poderá dispoñerse o seu traslado a lugares de seguridade nos que permanecerán ata que se restitúan as condicións normais.

Preferentemente manteranse nas súas casas, se se consideran seguras cumprindo normas apropiadas ou adoptando medidas específicas que se transmitirían no momento oportuno.

En calquera caso, manteríase un sistema de vixilancia que permitise o seguimento da evolución da súa situación e a prestación dos apoios que se necesitasen.

Evacuación.

Acción fundamental, como medida de protección eficaz antes de que se manifeste un risco potencial, ou ben para minora-las consecuencias a persoas despois de producirse unha catástrofe que as afecte.

Consiste no traslado, logo de desaloxo, se é o caso, dun grupo de persoas realizado dun xeito ordenado e controlado a lugares considerados seguros.

É imposible previr tódalas variantes que se poidan producir e, en consecuencia, facer unha previsión detallada das circunstancias que se poden presentar, para ter solucións previamente dispostas.

De tódolos xeitos, toda evacuación precisa dunha planificación que pode facerse para os supostos previstos no Platerga.

Previamente ó desenvolvemento desta acción, é necesario facer unha valoración baseada no coñecemento dos feitos que poidan desencadearse ou que xa se produciron e proceder despois á activación dos medios e recursos dispoñibles, na proporción que se coide axeitada.

Para desenvolver-la da acción propiamente dita de evacuar, habilitaranse unha ou máis vías para uso exclusivo dos medios que interveñan na evacuación; disporanse os medios de transporte axeitados para persoas e en xeral de primeira necesidade, feridos, inválidos, etc., e designarase o persoal encargado do movemento das persoas (agrupacións de voluntarios de protección civil, persoal sanitario, policía local, policía autonómica, forzas de seguridade do Estado, voluntarios da Cruz Vermella etc.). Tamén poderá ser necesario dispoñer ou habilitar dependencias médicas e administrativas para o control das persoas que son desprazadas a outros lugares.

Asistencia sanitaria.

No epígrafe anterior indicábase que pode ser necesaria unha primeira atención no lugar da zona afectada, como preparación para a evacuación das persoas que necesiten un traslado en condicións especiais.

O tratamento completo realizarase nos centros asistenciais nos casos que sexa imprescindible, mentres que a asistencia sanitaria de menos importancia pode realizarse nos lugares nos que se albergue as persoas afectadas mentres dura a emerxencia.

5.5.2. De bens.

De modo simultáneo, se é posible, tomananse as medidas protectoras de bens que poidan ser afectados pola catástrofe. Evidentemente a primeira preocupación dirixirase á protección das persoas.

Trátase de rescatar ou salvagarda-los bens de maior valor ou importancia, tanto material como cultural (monumentos, bibliotecas, arquivos, etc.).

Noutros casos, será necesario aplicar medidas protectoras a bens que non teñan un interese especial, pero que de se deterioraren poden ser orixe de novos riscos que contribúan a aumenta-los danos xa producidos.

5.5.3. Valoración de danos.

Para a determinación das medidas reparadoras que proceda aplicar en cada emerxencia, procederase, previamente, á valoración dos danos producidos durante a catástrofe.

A valoración destes danos levarase a cabo por parte dos técnicos correspondentes dos distintos grupos operativos ou de acción intervinientes na emerxencia, que emitirán un informe ó director do Platerga, tralo recoñecemento da zona de operacións.

Nos informes reflectiranse os distintos danos producidos ou os que puideran producirse de continua-la emerxencia, especificando dunha banda, os danos humanos, e doutra, os bens materiais afectados.

A análise dos informes dos grupos de acción permitirá, ademais, avalia-los riscos asociados, tales como instalacións de gas, electricidade, auga, entre outros.

Da valoración dos danos ocasionados na zona afectada pola catástrofe, determinarase o seu nivel de gravidade, e polo tanto, fixaranse que medios e en que cantidade son necesarios para atende-lo incidente. Do mesmo xeito, sinalaranse os grupos de acción que é necesario que interveñan e o número de membros de cada un deles.

Así mesmo, delimitarase a zona danada pola catástrofe, sinalando os seus límites ou extensión e características topográficas do terreo (zona urbana ou rural). Ademais, reflectirá o tipo de poboación afectada, número, idades, actividade, entre outros parámetros que hai que considerar.

Determinarase tamén, se se viron implicadas no sinistro instalacións industriais, que poidan, ó mesmo tempo, alterar nalgunha medida, o ambiente da zona.

Con esta valoración, tense en conta o principio de proporcionalidade entre a necesidade que se pretende atender e os medios que se consideran axeitados para iso.

5.5.4. Determinación de medidas reparadoras.

Da análise por parte do director do Platerga dos informes técnicos realizados polos distintos grupos de acción, determinarase as medidas de enxeñería civil necesarias para lle facer fronte á rehabilitación dos servicios esenciais afectados, tales como: auga, gas, electricidade, teléfonos, transporte, sanidade.

Outorgaráselles prioridade ós recursos de titularidade pública fronte ós de titularidade privada.

Tódalas accións que se indican a continuación coordinaranse a través do Cecop.

Os servicios e subministracións esenciais ou básicos que hai que considerar son:

Subministracións:

- * Auga.
- * Alimentos.
- * Enerxía:

Electricidade.

Combustible.

Servicios:

- * Salvamento.
- * Asistencia e albergue.
- * Sanidade e hixiene:
- * Hospitais.
- * Saneamento.

Información.

Dada a interrelación existente entre algunha das subministracións e servicios é necesario establecer prioridades.

Subministración de auga.

As autoridades competentes, tanto municipais como da Administración autonómica, garantirán a subministración e potabilidade da auga para o seu consumo. En caso necesario, procederase á subministración de auga potable mediante vehículos cisterna. Subministraráselle á poboación por parte das autoridades sanitarias aquelas normas hixiénicas necesarias para evitar todo tipo de enfermidades.

Subministración de alimentos.

En situacións de emerxencia de curta duración, a subministración de alimentación é difícil que se corte, pero se a situación se prolonga, pode supoñer un problema, polo que se procederá a avalía-la situación, determinando a zona de poboación afectada, tendo en conta o número de persoas, idades, e outros parámetros.

Para a subministración de alimentos á poboación afectada estes serán mobilizados desde os centros de aprovisionamento polo grupo loxístico, mediante voluntarios.

Subministración de enerxía.

Mentres as operacións de reparación non rematen, procederase á utilización de xeradores, grupos electrógenos e calquera outro sistema que permita subministrar enerxía, sobre todo a centros sanitarios, equipos de rescate, albergues, etc.

As empresas subministradoras de fluído eléctrico e combustible e os servicios municipais encargaranse mediante os seus equipos técnicos de restablece-la normalidade. Estes traballos serán coordinados pola autoridade competente.

Servicios de salvamento.

Os equipos de salvamento son os primeiros en comparecer na zona sinistrada xunto cos servicios sanitarios, contribuíndo á rehabilitación doutros servicios públicos esenciais afectados por sinistros. Xeralmente, os integrantes destes equipos son os corpos de bombeiros, pola súa preparación e medios de que dispoñen.

Tamén se contará con grupos especiais de intervención e salvamento, así como coas forzas de seguridade do Estado, e grupos de montañismo ou submarinismo, dependendo do ámbito de actuación.

Se estes equipos fosen afectados pola catástrofe e tardaran en chegar á zona sinistrada ou fosen insuficientes polo tamaño da demanda sería necesario preparar outros equipos alternativos neste cometido.

Servicio de sanidade.

Encargaranse estes servicios sanitarios de asegurar, no posible, a boa condición sanitaria das persoas, garantindo ademais o abastecemento de medicinas, servicios mínimos de hixiene, e selección de afectados pola súa gravidade.

Este servicio encargarase de informa-la dirección do plan sobre o uso de auga e medidas que hai que tomar no caso de que estea contaminada.

Encargarase tamén de dar solución, planificar e coordina-las doazóns de sangue, se fose necesario, para os hospitais que a necesiten.

Servicio de asistencia e albergue.

Nas emerxencias que supoñan evacuación da poboación dos seus lugares de residencia, os servicios de asistencia e albergue encargaranse de proporciona-los aloxamentos alternativos necesarios en hoteis, residencias, albergues, escolas, igrexas, naves industriais e recintos deportivos entre outros.

Nestes albergues, os equipos de asistencia encargaranse de ter previsto, na medida necesaria:

- * Servicios de primeiros auxilios.
- * Alimentos e auga.
- * Servicios sanitarios.
- * Mantas, abrigos e calefacción.

- * Servicio de información ó público.
- * Servicio de comunicacións.

Esta situación de provisionalidade en lugares de emerxencia prolongarase o menos posible, e unha vez restablecida a normalidade pasarán ós seus domicilios.

Servicio de transporte.

Os servicios de transporte encargaranse de proporcionar os sistemas necesarios de locomoción e transporte, tanto para os afectados, empregando vehículos de emerxencia, como para o transporte de materiais de socorro e abastecemento á poboación.

Contarase cos servicios públicos e privados de autobuses, camións, transportes sanitarios, etc.

Terase presente:

- * Mobilizar só os vehículos necesarios.
- * Elixir unha vía de entrada e outra de saída á zona de emerxencia.
- * Establecer unha comunicación entre vehículos de transporte de feridos e centros de recepción.

En caso de graves dificultades de circulación, determinaranse zonas de aterraxe de helicópteros, como medios alternativos de transporte.

Servicio de comunicacións e información.

Estes servicios danados restableceranse coa maior brevidade posible polos servicios de avarías das respectivas empresas públicas e privadas, ós que se lle prestará o máximo apoio desde a dirección do Platerga para cumprilo seu cometido o antes posible.

Capítulo VI

Catálogo de medios e recursos

6.1. Introducción.

O Catálogo de Medios e Recursos de Protección Civil está formado por uns arquivos de datos descriptivos numéricos e gráficos onde se recolle toda a información relativa ós medios e recursos pertencentes ás distintas administracións públicas (autonómica, local e xeral do Estado), organizacións, entidades, agrupacións, asociacións, empresas e cidadáns, mobilizables fronte a emerxencias de Protección Civil previstas no Platerga.

O catálogo é un instrumento dinámico, flexible e actualizable con capacidade de lles prestar apoio ós centros de coordinación operativa de Protección Civil, de nivel local, provincial ou autonómico, en situacións de emerxencia, catástrofe ou calamidade pública, así como á xestión diaria das solicitudes que se demanden.

6.2. Contido do catálogo.

- Son medios tódolos elementos humanos e materiais, de carácter esencialmente móbil.
- Son recursos tódolos elementos naturais ou materiais, de carácter esencialmente estático.

Polo que respecta ó seu contido, o catálogo recolle de forma estruturada:

- Medios humanos, clasificándoos en función da súa rama de actividade ou sector técnico, como persoal sanitario, grupos de intervención, de comunicacións, loxístico, entre outros.
- Medios materiais, que agrupan material de extinción de incendios e salvamento, elementos de transporte sanitario, maquinaria pesada, ferramentas auxiliares de enerxía e iluminación, de sinalización, de protección persoal, anticontaminación, e de auxilio á poboación.
- Recursos de infraestrutura, tales como rede viaria, aeroportos, portos, heliportos, rede eléctrica, rede telefónica, centros hospitalarios e centros de albergue.
- Recursos naturais, recursos hídricos, áreas especiais, canteiras e minas.
- Recursos de abastecementos, alimentos perecedoiros, lácteos, imperecedoiros, envases e recipientes, combustibles.

Mobilización de medios especiais.

En determinados tipos de emerxencia pode ser necesaria a actuación de medios especiais, entendendo por estes aqueles medios que non dependen de ningunha das administracións implicadas no plan dun modo directo.

Clasificaranse nestes grupos:

- * Empresas privadas de transporte.
- * Clínicas privadas.
- * Colexios privados non concertados.
- * Empresas de servicios especiais.
- * Colexios profesionais.
- * Federacións, clubs deportivos.
- * Fundacións culturais e recreativas.
- * Comunidades relixiosas.

- * E aquelas outras que se coiden oportunas.

Para mobilizar estes medios formalizaranse convenios de colaboración con todos aqueles grupos que sexa necesarios a cada nivel concreto, asignándolle-las funcións específicas dentro do plan e unha situación concreta dentro do seu organigrama que se reflectirá claramente no dito convenio de colaboración.

Así mesmo, estableceranse os mecanismos e procedementos precisos que permitan a mobilización dos medios e recursos doutros organismos e entidades non previstos no catálogo de medios e recursos do Platerga, especialmente os da Administración xeral do Estado non previstos neste plan, que poidan precisarse nos diferentes niveis, axustándose á normativa vixente.

6.3. Tarefas de catalogación. Administracións que deben cataloga-los seus recursos.

Hai catro niveis nos que se realiza a catalogación:

- * Local: municipios, mancomunidades de municipios e comarcas.
- * Provincial.
- * Autonómico.
- * Estatal.

As tarefas que se van desenvolver en cada nivel son:

- * Identifica-los medios e recursos.
- * Catalogar, inventariar medios e recursos de cada nivel.
- * Integra-los recursos de nivel inferior nun superior.

6.4. Informatización.

En función da cantidade de información que o catálogo pode chegar a conter, é necesario a súa informatización, co obxecto de que preste un apoio áxil durante as situacións de emerxencia, de maneira que se poidan consulta-los medios e recursos en virtude de distintos parámetros.

Disporá dun software específico e apropiado ás características e requisitos da información que se vaia tratar.

A estrutura e deseño da arquitectura do soporte da información permitirá que se poida acceder de forma rápida e doada ó centro de datos informáticos do catálogo; os encargados da catalogación disporán dun sistema eficaz de utilización deste que garanta dunha maneira continuada no tempo a fiabilidade dos datos.

6.5. Soporte e utilización.

O catálogo de medios e recursos é un instrumento de suma importancia durante as situacións anteriormente descritas, e serve así mesmo como instrumento de apoio para as distintas dependencias que integran o Cecop-Galicia; está dispoñible para os usuarios e responsables dos Cecops e demais centros de coordinación e de comunicación operativa que se establezan e que estean comunicados e intercomunicados na base central de datos.

Por outra banda, co obxecto de preservar a validez da información e a dificultade que supón a actualización dela, dotarase ós titulares dos medios e recursos (en especial a nivel local), dunha ferramenta informática que lles proporcione a estes coñecementos dos seus propios medios e ó mesmo tempo sirva como instrumento de intercambio e posta ó día da información, que consistirá en dotalos de software e as bases de datos relativas ós medios e recursos dos que teñen a titularidade.

6.6. Directrices para a súa elaboración e actualización.

O catálogo de medios e recursos elaborárase de conformidade co disposto no artigo 16 punto b da Lei 2/1985, sobre protección civil.

Para tal fin, logo de informe da Comisión Galega de Protección Civil, será aprobado o catálogo de medios e recursos do Platerga polo órgano competente da Comunidade Autónoma de Galicia.

Os catálogos de medios e recursos que se elaboren para os plans de ámbito inferior do Platerga, incluídos os plans municipais, axustaranse ós criterios e sistemática que se estableza no catálogo de medios e recursos do Platerga.

O listaxe do catálogo de medios e recursos que previsiblemente poida ser necesario en situacións de emerxencia en función dos avances da técnica que xeran novos produtos e o que comporta novos riscos, fan que a lista do catálogo estea suxeita a permanentes modificacións e ampliacións.

Co obxecto de garantir o mantemento da unidade de códigos e integridade da base de datos, a Comisión Galega de Protección Civil determinará o organismo e designará o grupo de traballo que debe velar pola súa uniformidade así como establece-lo procedemento de actualización e mantemento do catálogo de medios e recursos.

Capítulo VII

Implantación e mantemento da operatividade do plan territorial

7. Mantemento da operatividade do plan territorial

Enténdese por mantemento da operatividade do plan o conxunto de accións encamiñadas a garantir tanto que os procedementos de actuación previstos no plan sexan plenamente operativos, como que a súa actualización e axeitamento a modificacións futuras no ámbito territorial sexan obxecto de planificación.

O director do Platerga promoverá as actuacións necesarias para o mantemento da súa operatividade. En concreto, establecerá unha planificación con periodicidade mínima anual de actividades que deben desenvolverse, tanto no que se refire a comprobacións e avaliacións, simulacros e exercicios, como no tocante á divulgación á poboación e familiarización desta coas medidas de autoprotección persoal.

7.1. Comprobacións periódicas.

Unha comprobación consiste na verificación do perfecto estado do uso do material que pode utilizarse no plan. Esta revisión de medios materiais estrutúrase do seguinte xeito:

- * Os medios propios do nivel 0 serán actualizados pola autoridade municipal, co dobre fin de mante-la súa operatividade e manter actualizado o catálogo de medios e recursos. A Xunta Local de Protección Civil comunicarlle ó director do plan a nivel local, as altas e baixas que se produzan e que teñan influencia sobre o catálogo de medios e recursos de Protección Civil.
- * Os medios asignados ós outros niveis deberán ser revisados pola autoridade da que dependan dentro dos seus propios plans de actualización.
- * O persoal usuario dos medios será o responsable de realiza-la verificación operativa deles, facendo constar nun rexistro de mantemento as comprobacións efectuadas e as incidencias que se presentasen.

7.2. Programas de exercicios de adestramento dos grupos de acción.

Un exercicio de adestramento consiste na alerta de unicamente unha parte do persoal e medios adscritos ó plan (por exemplo, un determinado grupo de acción, un servizo ou unidade correspondente a un grupo de acción).

Así, o simulacro exporase como unha comprobación da eficacia do Platerga no seu conxunto; o exercicio enténdese como unha actividade tendente a familiariza-los distintos grupos de accións cos equipos e técnica que deberían empregar no caso de activación do plan. Por outra banda, ó realizarse en grupos máis reducidos, constitúe un elemento de maior axilidade có simulacro, para a verificación global do funcionamento do plan.

O responsable de cada grupo de acción preparará, de acordo co plan actual de actividades, un exercicio no que os seus membros deban empregar todos ou parte dos medios necesarios no caso de activación do plan.

O exercicio realizarase na data e hora especificadas, procedéndose a continuación á avaliación da eficacia das actuacións. Tralo exercicio, os membros de cada grupo de acción intercambiarán experiencias, impresións e suxestións co obxecto de mellora-la operatividade do plan. Aquelas que, a xuízo do responsable do grupo, puideran constituír unha mellora substancial, incorporaranse tan pronto como sexa posible.

7.3. Definición e normalización de simulacros.

7.3.1. Xeneralidades.

Un simulacro consiste na activación simulada do Platerga nun dos seus niveis ou na súa totalidade, co obxecto de comproba-lo funcionamento no que respecta a medios e recursos:

- * O funcionamento e efectividade dos sistemas de avisos á poboación e transmisións.
- * A rapidez de resposta dos grupos de acción e da aplicación das medidas de protección.
- * O funcionamento (en condicións ficticias) dos grupos de acción e unha primeira avaliación da súa eficacia.

A súa finalidade é a de avalía-la operatividade do Platerga respecto das prestacións previstas e toma-las medidas correctoras pertinentes, ou revisa-la operatividade do plan, se fose necesario. Neste sentido, deben establecerse criterios para a avaliación da coordinación das actuacións e a eficacia destas.

Nembargantes, existen dous puntos que non poden poñerse a proba polos simulacros. O primeiro é a rapidez en asumir-la situación de emerxencia a niveis superiores ó nivel 0. En efecto, nun simulacro preparado de antemán, non pode darse o factor sorpresa que poida supoñer-lo cambio de nivel e a declaración de alerta para os medios nese nivel superior, atraso que, por outra banda, podería resultar de importancia capital á hora de tomar medidas de protección na zona de planificación. A capacidade dos núcleos afectados de reaccionar durante a situación de emerxencia pode, non obstante, potenciarse por un adecuado plan de emerxencia a nivel local, posto ó día e mantido operativo polos correspondentes simulacros e exercicios.

Outro punto non cualificable nun simulacro é a capacidade da organización do Platerga para facer fronte a acontecementos imprevistos, que requiran a modificación dos criterios de intervención inicialmente propostos. Esta capacidade pode potenciarse mantendo ó día os coñecementos do comité asesor, así como os correspondentes exercicios para os grupos de acción. Estes exercicios deben entenderse como procedementos máis de adestramento que de avaliación, onde puidesen producirse situacións imprevistas, que deberán solucionarse.

7.3.2. Periodicidade.

Os simulacros efectuaranse de acordo coa planificación anual establecida. Como mínimo realizarase un simulacro ó ano, non debendo transcorrer máis de doce meses entre dous simulacros consecutivos. Intentarase que cada tres anos como máximo se efectúe un simulacro nocturno.

Considérase altamente recomendable que os simulacros se realicen durante estacións climáticas distintas secuencialmente, sempre e cando as situacións climáticas non sexan necesarias para a simulación efectiva do plan.

7.3.3. Preparación e desenvolvemento.

Previamente á realización do simulacro, o comité asesor proporalle ó director do Plan Territorial da Comunidade Autónoma Galega unha situación de emerxencia con todos aqueles detalles que considere necesarios para a activación do plan.

O comité asesor establecerá unha lista de comprobación para a avaliación da eficacia do simulacro. Nela fixaranse os lugares, o momento, as persoas e os medios cos que cada grupo deberá acudir.

A lista de comprobación deberá conter-la información mínima para poder avalialos seguintes puntos:

- * Persoas que foron alertadas.
- * Tempo necesario para a constitución dos grupos de acción.
- * Tempo requirido para a determinación de zonas afectadas e medios necesarios.

- * Persoal e medios que acoden ó escenario.
- * Tempo de chegada ó escenario do suposto accidente de cada unha das unidades mobilizadas.

Na determinación de tempos de chegada e medios mínimos necesarios terase en conta, en cada caso, os seguintes factores:

- * A natureza da emerxencia.
- * As distancias entre o escenario da situación de emerxencia e os cuarteis xerais das unidades mobilizadas.
- * Condicións meteorolóxicas e se é posible avaliación aproximada das dificultades que incluíría a activación do plan nos casos nos que as condicións meteorolóxicas sexan causa directa da susodita activación.
- * Estado das vías públicas.
- * Data e hora na que se produciu o simulacro.

Os tempos entenderanse contabilizados desde o momento no que o grupo ou servizo sexa alertado.

Na data e hora sinalados, o director do Platerga procederá á activación del. A partir deste momento o Platerga considerárase activado para os efectos do simulacro.

Cada grupo incorporárase ós lugares sinalados, simulando en cada momento a actuación prevista para a fase e situación de emerxencia sinalada. Así mesmo, elaborará en tempo real un informe onde se rexistrarán os tempos de inicio e fin de cada operación ou etapa, incluíndo o de partida dos puntos de orixe, así como as incidencias as que houbera lugar, coa sinatura de cada responsable e a hora dela.

En cada punto onde teña lugar unha actuación relacionada co simulacro, encontrárase un observador designado polo comité asesor. Este será responsable de controla-los tempos de chegada das unidades designadas, así como dos medios necesarios. O observador realizará un informe no que se consignarán os tempos de chegada de cada unha das unidades, así como os medios de que dispoña.

Un punto moi importante do simulacro constitúeo a verificación da operatividade real das vías de comunicación entre os distintos grupos de acción. Isto é particularmente importante nas primeiras fases do simulacro, cando a calidade da información da que se dispón é baixa e o tempo é un factor crítico. Por este motivo, a cadea de comunicacións entre o lugar da emerxencia, o Cecop e os distintos grupos de acción será obxecto de atención preferente na avaliación de simulacros.

Aínda que non sexa obxecto directo do simulacro, procurarase mentaliza-los medios humanos do nivel municipal da importancia da rapidez do inicio da resposta e de que esta depende fundamentalmente da notificación inmediata por parte dos afectados do inicio dunha emerxencia.

7.3.4. Avaliación.

Unha vez terminado o simulacro, o comité asesor comparará a información recibida dos distintos grupos de acción e dos observadores destacados nos distintos puntos de actuación coa secuencia, características e desenvolvemento das medidas tomadas.

A avaliación da eficacia dos grupos do conxunto do Platerga efectuarase de acordo coas prestacións mínimas requiridas no guión do simulacro. Non se seguirá un criterio de puntuacións, senón de fallos respecto ó obxectivo previsto, sendo o óptimo que non haxa erros. Defínese como fallo toda aquela situación na que non se verifica algún dos requisitos especificados na lista de comprobación do simulacro (por exemplo, chegada con atraso, sen os equipos axeitados, etc.). No caso de que se produza máis dunha de tales circunstancias contabilizarase o número de fallos correspondentes.

Ó éxito total do simulacro corresponderá á presenza dos medios humanos e materiais previstos en condicións axeitadas ó funcionamento, no lugar prefixado, á hora prevista, para cada etapa do seu labor.

Analizaranse os erros en calquera das etapas destes obxectivos e incorporarase a experiencia ás normas operativas do grupo correspondente, para ser obxecto de especial atención no seguinte simulacro.

Se algún simulacro resultase moi deficiente por causas climáticas ou de calquera outra especie, repetirase en condicións o máis semellantes posible ás da primeira oportunidade tan pronto coma sexa posible.

7.4. Información a poboación.

As medidas de protección persoal á poboación constitúen un complemento indispensable ás medidas adoptadas polo plan. Por esta razón, e co fin de familiarizarse con elas e facilita-la aplicación doutras medidas de protección, é fundamental que a poboación afectada teña un coñecemento suficiente do contido do Platerga e das actitudes que debe adoptar ante os avisos de emerxencia.

Neste sentido, a Dirección Xeral de Protección Civil, coa colaboración dos concellos afectados, promoverá periodicamente campañas de sensibilización entre a poboación da zona planificada.

Estas campañas deberán fundamentarse en folletos descritivos das medidas de protección persoal que deben adoptarse, redactados nos termos descritos no punto seguinte, e, se é o caso, material audiovisual.

Como apoio a esta información escrita ou filmada deben organizarse, entre outros, os seguintes actos:

- * Charlas e conferencias sobre os obxectivos e medios do Platerga.

- * Demostración de accións de protección persoal.
- * Información cada vez que se produza unha activación do Platerga, sexa real ou simulada.

Os plans de emerxencia municipal e os relativos ó Platerga serán públicos e poderán ser consultados por calquera persoa física ou xurídica.

7.5. Medidas básicas de autoprotección persoal.

Como se indicou no punto anterior, a ferramenta fundamental para a divulgación do Platerga entre a poboación afectada son as campañas baseadas na información escrita e filmada.

A forma concreta desta información pode depender tanto da idiosincrasia local como do estado da opinión pública. En consecuencia, o gabinete de información redactará estas comunicacións para cada caso concreto, baixo a dirección do director do plan, e a supervisión do comité asesor. En calquera caso conterán, como mínimo, a seguinte información:

- * Descrición da alarma, así como calendario de datas e horas en que teña lugar a campaña de familiarización coas medidas de autoprotección.
- * Actuacións en caso de alarma.
- * Concentración da poboación afectada nas zonas destinadas para tal fin.
- * Confinamento da poboación naqueles puntos que o Platerga o considere, e adopción de medidas de autoprotección que a poboación debe desenvolver.
- * Definición dos medios de comunicación que a poboación afectada debe empregar para recibir as ordes correspondentes, emprego de teléfonos de emerxencia e actuacións non recomendadas e/ou prohibidas na situación de emerxencia.

O folleto informativo estará constituído dun material e terá un formato tal, que poida ser facilmente conservable pola poboación e manterase nun lugar de fácil consulta no caso de necesidade.

As indicacións serán claras e concisas, evitándose os tecnicismos e as frases excesivamente longas ou complexas. De feito, as instrucións redactaranse a modo de consignas fáciles de lembrar.

A campaña de descrición das medidas de protección persoal acompañarase dunha familiarización cos sinais de alerta e de fin de alerta. Tal como xa se indicou, é necesario que a poboación afectada estea informada previamente desta campaña e sexa capaz de identifica-los sinais cando se produzan.

Así mesmo, a Comunidade Autónoma de Galicia, a través da Dirección Xeral de Protección Civil, en coordinación cos correspondentes servizos da Consellería de Educación e Ordenación Universitaria, levará a cabo, nos centros educativos, campañas educativas para a información e a concienciación, en relación coa protección civil e a autoprotección, tanto no ámbito escolar como noutras facetas da vida cotiá.

7.6. Programas de información e capacitación do plans e actuación municipal.

Os programas de información e capacitación do persoal adscrito ós plans de actuación municipal adaptaranse ó nivel e formación do dito persoal e abranguerán, como mínimo, os aspectos seguintes:

- * Descrición elemental dos riscos potenciais.
- * Medidas de protección máis axustadas para previr ou mitigar cada tipo de risco.
- * Descrición xeral do plan.
- * Coñecemento do municipio e das zonas obxecto de planificación.
- * Procedementos do plan de actuación municipal.
- * Procedementos elementais de comunicacións.

Estes programas impartiranse en forma de seminarios, en colaboración coa organización do Platerga e baixo a dirección desta. Para estes efectos, disporase da colaboración da Academia Galega de Seguridade.

Capítulo VIII

Directrices para a planificación a nivel local

Co fin de permiti-la integración dos plans de ámbito local noutros de ámbito superior, a norma básica de protección civil establece unhas directrices para a súa elaboración.

Os plans de ámbito local na Comunidade Autónoma de Galicia, denominados en diante plans de emerxencia municipal (Pemu), poden corresponder a un só concello ou a varios segundo a definición do ámbito local feita no punto 5.2, niveis de actuación, subpunto 5.2.1, nivel 0.

Estes plans de emerxencia municipal (Pemu), fundamentalmente, serán preventivos e de autoprotección e perseguirán os seguintes obxectivos:

- * Organiza-las funcións básicas da Protección Civil a nivel local.
- * Promover actividades de autoprotección corporativa e cidadá.
- * Identificar e analiza-los distintos riscos a nivel local.
- * Determina-las medidas de prevención fronte ós riscos detectados.
- * Informar e conciencia-la poboación sobre o risco e medidas de protección.
- * Coordinar tódolos recursos municipais para proceder a dar unha resposta rápida en caso de emerxencia.
- * Coordina-lo procedemento de integración do Pemu no Platerga, de acordo coas directrices deste.

8.1. Esquema do desenvolvemento do plan de emerxencia.

Marco legal: recollerá o marco legal que permite o desenvolvemento do plan, así coma os órganos competentes que deberán actuar nel.

Obxecto e antecedentes: memoria xustificada da necesidade dun plan, tanto polas características do concello como polos antecedentes históricos de emerxencias.

Ámbito xeográfico: débense realizar de modo xeral, cubrindo todo o ámbito de aplicación, é dicir, todo o territorio, sen ter en conta a sectorización do risco:

- * Situación e topografía.
- * Climaticación.
- * Vexetación.
- * Demografía.
- * Aspectos socioeconómicos.

Identificación do risco: debe definir cal é o risco que produce cada unha das fontes descritas no punto anterior, indicando a súa xeración e, se é posible, cuantificándoo mesmo.

Descrición das fontes de risco presentes no concello: trátase dun estudio de tódalas posibles fontes de risco que existan no ámbito de aplicación, tanto naturais como industriais ou de infraestrutura, tratando de describilas do xeito máis detallado posible, co fin de poder tipifica-lo risco coa maior exactitude.

Análise de consecuencias: coa información obtida nos dous puntos anteriormente mencioanados, realizarase un estudio detallado das consecuencias, cara ó ámbito da aplicación, de cada un dos posibles eventos derivados desas fontes de risco. A análise de consecuencias será o suficientemente rigorosa como para poder priorizar aqueles eventos de alto risco que serán os que se planifiquen a partir dese momento. Establecerá un segundo nivel de risco medio, sobre o que se estará pendente, pero sen a necesidade de elaborar un estudio exhaustivo; e finalmente un nivel de risco baixo, para o que se actuará autonomamente, sen ter que decretar unha emerxencia.

Nivel de risco	Nivel de precisión	Nivel de dirección
Alto	Plan específico	Comité de dirección
Medio	Analizado no Pemu	Xefe local P. Civil
Baixo	Recollido no Pemu	Xestión autónoma

Estructura, organización e funcións:

Dirección: definirase a persoa que dirixirá e coordinará tódalas accións que se van desenvolver no Pemu.

Comité asesor: que estará formado polos membros da Xunta Local de Protección Civil, e se o considera necesario a dirección, por persoas de especial competencia no tipo de riscos planificados.

Grupos de acción: definiranse, segundo o tipo de emerxencia que se considere, o número de grupos de acción necesarios e as funcións de cada un deles, tendo en conta que os mandos deben estar definidos de antemán así como as funcións de cada un deles. No caso de contar nestes grupos con medios e recursos alleos ó propio concello, deberase establecer previamente a forma de mobilización deles, a liña de mando dos indicados medios e recursos e as persoas responsables deles.

Director técnico da emerxencia: técnico do concello con experiencia, que será normalmente o técnico municipal de protección civil, xefe de bombeiros ou o xefe da policía local.

Posto de mando avanzado: definirase un Posto de Mando Avanzado (PMA) no que se atopará o director técnico da emerxencia, único para o plan, cunha localización alternativa e que reúna as seguintes características:

- * Fácil acceso.
- * Dotado de sistemas de comunicación.
- * Preto á emerxencia.

* Libre de riscos derivados do evento.

No caso de que o lugar máis idóneo pertenza a unha persoa física ou xurídica diferente do propio concello, deberase pactar con ela, de antemán, a localización e o equipamento, así como a autoridade que teña o mando do indicado Pemu. Nunca se exporán localizacións diferentes para distintas emerxencias.

Cecopal: constituirase un Cecopal desde onde a dirección do plan dará as ordes oportunas, centralizándose a información que se reciba do PMA sobre a emerxencia, que será xestionado por un gabinete de información nomeado pola dirección do plan.

Notificación e activación do plan: definirá os casos e o momento exacto nos que se activa o plan, así como as vías de notificación del e a persoa encargada de da-la orde formal de activación.

Mantemento da operatividade:

Programa de formación dos grupos de acción.

Programa de información á poboación.

Programa de simulacros.

Programa de revisións do plan.

ANEXOS

A.1. Directorio: constará, de maneira ordenada e seguindo os diferentes grupos incluídos no plan dos teléfonos e enderezos de todas aquelas persoas e servizos que terán actuación directa nos operativos

derivados do plan. Igualmente constará dos sistemas de comunicación necesarios para a notificación do plan a niveis superiores e todos aqueles que poidan ser de interese.

A.2. Plan de transmisións: tipificará e definirá o tipo de transmisións que se vaian realizar durante o plan, os medios que se empreguen e a cobertura que se poida conseguir con eles de todo o ámbito de planificación.

A.3. Cartografía: o plan disporá de toda a cartografía existente do ámbito de planificación, con sectorización das zonas de risco.

A.4. Manuais operativos: o plan disporá dunha copia dos manuais operativos de cada un dos grupos de acción, nos que se definirán as actuacións específicas deles e que serán da máxima brevidade e claridade.

A.5. Catálogo de medios e recursos: axustarase ós criterios e sistemática que estableza o catálogo de medios e recursos do Platerga.

8.2. Xuntas locais de Protección Civil.

En Galicia, debido á alta porcentaxe de concellos rurais, nos que a dispersión da poboación fai que cada un deles estea constituído, ó mesmo tempo, por diversos núcleos de poboación afastados entre si pola accidentalidade xeográfica, é necesaria a creación das xuntas locais de Protección Civil, como entidades de apoio ó xefe local de Protección Civil (alcalde), para auxilialo, aconsellalo e asistilo, en temas que, debido á súa natureza, requiren, en ocasións, unha intervención inmediata.

A composición e funcións das xuntas recóllese no punto 3.4. do Platerga.

A Dirección Xeral de Protección Civil, como órgano responsable en materia de protección civil da Comunidade Autónoma de Galicia, fomentará a creación e constitución das xuntas locais de Protección Civil.

Nos concellos que non teñan elaborado, aprobado e homologado o Pemu, será a Xunta Local de Protección Civil a que indicará as normas e actuacións que hai que seguir, no caso de que se produza unha emerxencia.

8.3. Aprobación e homologación dos plans de emerxencia.

De conformidade co disposto no capítulo III, artigo 8, punto 8.3 da Norma básica de protección civil, as entidades locais elaborarán e aprobarán os seus correspondentes plans de emerxencia.

De acordo coa dita norma, para que os Pemu poidan integrarse no plan de emerxencia a nivel superior Platerga, terán que recolle-las indicacións sinaladas nas directrices do punto 8.1, e posteriormente ser homologados pola Comisión Galega de Protección Civil.

CONSELLERÍA DE XUSTIZA, INTERIOR
E RELACIÓNS LABORAIS

seri

PROCEDIMENTO	CÓDIGO DO PROCEDIMENTO	DOCUMENTO
REXISTRO DE PROTECCIÓN CIVIL: SECCIÓN DE AGRUPACIÓNS DE VOLUNTARIOS	XI968A	SOLICITUDE
REXISTRO DE PROTECCIÓN CIVIL: SECCIÓN DE VOLUNTARIOS	XI968C	
REXISTRO DE PROTECCIÓN CIVIL: SECCIÓN DE ENTIDADES COLABORADORAS	XI973A	
REXISTRO DE PROTECCIÓN CIVIL: SECCIÓN DE PERSOAL COLABORADOR	XI973B	

DATOS DO SOLICITANTE

DON / DONA		DNI
DOMICILIADO/A NA RÚA OU PRAZA		
Nº	LOCALIDADE	PROVINCIA
EN CALIDADE DE ⁽¹⁾		

EXPÓN:

Que conforme a normativa do Rexistro de ⁽²⁾ _____,
que se establece no Decreto 56 / 2000, e no seu cumprimento,

SOLICÍTALLE:

Que considere presentada esta instancia para a súa inscrición no Rexistro, Sección de ⁽³⁾ _____,
engadindo para este fin os documentos que se indican no artigo 61º do Decreto _____ / 2000.

⁽¹⁾ Presidente da AVPC; responsable da entidade colaboradora; colaborador

⁽²⁾ Agrupacións de voluntarios de protección civil; voluntarios de protección civil; entidades colaboradoras de protección civil; persoal colaborador de protección civil.

⁽³⁾ AVPC; voluntarios de protección civil; entidades colaboradoras; colaboradores de protección civil

LEGISLACIÓN APLICABLE <i>Decreto 56/2000, do 3 de marzo, polo que se regula a planificación, as medidas de coordinación e a actuación de voluntarios, agrupacións de voluntarios e entidades colaboradoras en materia de protección civil de Galicia.</i>	(Para cubrir pola Administración) RECIBIDO REVISADO E CONFORME 	NÚMERO DE INSTRUCCIÓN DATA DE ENTRADA / / DATA DE EFECTOS / / DATA DE SAÍDA / /
SINATURA DO SOLICITANTE de de 2000		

Director Xeral de Protección Civil

CONSELLERÍA DE XUSTIZA, INTERIOR E
RELACIÓNS LABORAIS

seri

PROCEDIMENTO	CÓDIGO DO PROCEDIMENTO	DOCUMENTO
BAIXA NO REXISTRO DE PROTECCIÓN CIVIL	X1968B	SOLICITUDE

DATOS DO SOLICITANTE

DON/DONA		DNI	
ENDEREZO		LOCALIDADE	INSCRITA NO POLJO
PROVINCIA	COMO PRESIDENTE DA AGRUPACIÓN DE VOLUNTARIOS DE PROTECCIÓN CIVIL		Nº DE REXISTRO

EXPÓN:

Que conforme o regulamentado no Decreto 56/2000, do 3 de marzo.

SOLICÍTOLLE:

A baixa no Rexistro de Protección Civil da Comunidade Autónoma de Galicia na sección de:

- ☐ Agrupacións de voluntarios de protección civil.
- ☐ Entidades colaboradoras de protección civil.
- ☐ Voluntarios de protección civil.
- ☐ Persoal colaborador de protección civil.

DOCUMENTACIÓN

- ☐ SE É POR DISOLUCIÓN XUNTARASE COPIA LEGALIZADA DA ACTA DE ASAMBLEA QUE EXPRESE OS TERMOS DO ACORDO DA DISOLUCIÓN APROBADA.

LEGISLACIÓN APLICABLE <i>AUTONÓMICA: Decreto 56/2000, do 3 de marzo, polo que se regula a planificación, as medidas de coordinación e a actuación de voluntarios, agrupacións de voluntarios e entidades colaboradoras en materia de protección civil de Galicia.</i>	(Para cubrir pola Administración)	
SINATURA DO SOLICITANTE OU PERSOA QUE O REPRESENTA de de 2000	RECIBIDO	NÚMERO DE EXPEDIENTE
	REVISADO E CONFORME	DATA DE ENTRADA / /
		DATA DE EFECTOS / /
		DATA DE SAÍDA / /

Director Xeral de Protección Civil

ANEXO III

Características e modelo do distintivo de protección civil da Comunidade Autónoma de Galicia

Descrición.

Consta dunha silueta do mapa da Comunidade Autónoma de Galicia de cor azul prusia, e no seu interior un triángulo equilátero de cor azul cobalto, coas súas arestas de cor branca, quedando os vértices do triángulo na parte interior do mapa. Orlado este último de esquerda a dereita e simetricamente pola lenda «Protección Civil», na súa parte superior, e, na parte inferior, pola lenda «Xunta de Galicia», cando se utilice polas autoridades de Protección Civil da Xunta de Galicia.

Cando sexa empregada pola Administración local levará o nome do concello, ou, se é o caso, da mancomunidade de municipios, ou da comarca.

No suposto de que se autorice o seu emprego a unha AVPC, levará o nome de AVPC, e do concello onde radique, conforme as directrices que indique a autoridade competente en materia de protección civil da Xunta de Galicia.

Todo isto dentro dun círculo de cor branca, que na súa parte superior rematará cunha coroa real española en cor azul cobalto, segundo o modelo que se indica seguidamente:

ANEXO IV

MODELO DA TARXETA DE IDENTIDADE DO VOLUNTARIO DE PROTECCIÓN CIVIL

FRONTE:

FOTO:	 TARXETA DE IDENTIDADE DE VOLUNTARIO DE PROTECCIÓN CIVIL 	
	Nome:	
	DNI:	NTI:
	AGRUPACIÓN A QUE PERTENCE	Nº
	SINATURA:	

DORSO:

DATA DE INSCRICIÓN NA AGRUPACIÓN:	
.....	
DATA EXPEDICIÓN:	
.....	
DATA CADUCIDADE:	
.....	
SELO	SELO AGRUPACIÓN

ANEXO V

MODELO DA TARXETA DE IDENTIDADE DO PERSOAL COLABORADOR DE PROTECCIÓN CIVIL DA ADMINISTRACIÓN AUTÓNOMA DE GALICIA

FRONTE:

FOTO:	 TARXETA DE IDENTIDADE DO PERSOAL COLABORADOR DE PROTECCIÓN CIVIL 	
	Nome:	
	DNI:	NTI:
		Nº
	SINATURA:	

DORSO:

DATA EXPEDICIÓN:	
.....	
DATA CADUCIDADE:	
.....	
SELO	SELO AGRUPACIÓN
O titular desta tarxeta comprométese a cooperar coas autoridades de protección civil da Xunta de Galicia, e se é o caso doutras administracións públicas en actividades propias de protección civil, preferentemente no ámbito territorial de Galicia.	

(Esta tarxeta terá validez por catro anos)